

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

AKADEMICKÝ HOKEJ V ČESKÉ REPUBLICE

Bakalářská práce

Autor: Dominik Pudelka
Vedoucí práce: RNDr. Svatopluk Horák
Olomouc 2018

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Dominik Pudelka

Název bakalářské práce: Akademický hokej v České republice

Pracoviště: Katedra společenských věd v kinantropologii

Vedoucí práce: RNDr. Svatopluk Horák

Rok obhajoby bakalářské práce: 2018

Abstrakt: Diplomová práce charakterizuje vývoj českého univerzitního hokeje na mezinárodní a národní úrovni od vzniku samostatné České republiky a systém řízení akademického hokeje od roku 2005. Eviduje řídicí komisi akademického mistrovství v ledním hokeji v letech 2005-2018, včetně kontaktních údajů na jednotlivé členy. Rovněž zachycuje účast českého výběru v ledním hokeji na světových univerziádách v letech 1993-2017 a jejich umístění včetně zmínění realizačního týmů. V poslední části je popis Evropské univerzitní hokejové ligy, od jejího vzniku, a umístění jednotlivých týmů.

Klíčová slova: akademický sport, vysokoškolské přebory, akademický hokej, hokej, historie ledního hokeje, univerziáda, euhl, hokejové ligy, NHL, KHL.

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Author's first name and Surname: Dominik Pudelka

Title of the master thesis: Academic hockey in the Czech republic

Department: Department of social sciences in kinanthropology

Supervisor: RNDr. Svatopluk Horák

The year of presentation: 2018

Abstract: This bachelor thesis characterizes the development of Czech university ice hockey on international and national level from the time of the formation of independent Czech Republic; and the system of academic ice hockey management since 2005. The thesis is concerned with steering committees of academic championships in ice hockey from 2005 to 2018. Individual member's contact information was included. The participation of Czech ice hockey team on world universiades in years 1993-2017 was also described. The results of the Czech teams on universiades and the implementation teams of particular years were mentioned. In the last part we can find the description of European university ice hockey league and results of individual teams since the foundation of the league.

Keywords: academic sport, university competitions, academic ice hockey, history of ice hockey, universiade, ice hockey leagues, NHL, KHL

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně pod vedením RNDr. Svatopluka Horáka, uvedl jsem všechny použité literární zdroje a odborné zdroje a dodržel zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 20. 6. 2018

.....

Děkuji RNDr. Svatopluku Horákovi za odborné vedení, cenné připomínky a velkou trpělivost při vedení mé závěrečné práce.

OBSAH

1	ÚVOD.....	8
2	PŘEHLED POZNATKŮ.....	9
2.1	Charakteristika ledního hokeje.....	9
2.1.1	Hra	9
2.1.2	Hráč	10
2.1.3	Tým.....	11
2.1.4	Trénink	12
2.1.5	Tréninková jednotka.....	13
2.1.6	Trenér	14
2.2	Historie ledního hokeje	16
2.3	Historie ledního hokeje v Československu	18
2.4	Směry vývoje ledního hokeje.....	22
2.4.1	Kanadské pojetí	22
2.4.2	Evropské pojetí.....	23
2.4.3	Sovětské pojetí.....	23
2.4.4	Švédské pojetí.....	24
2.4.5	Československé pojetí	24
2.5	Nejznámější hokejové ligy ve světě	25
2.5.1	National Hockey League (NHL)	25
2.5.2	Kontinental Hockey League (KHL)	28
2.6	Nejznámější hokejová liga v České republice	28
2.7	Univerzitní sportovní organizace	29
2.7.1	Mezinárodní federace univerzitního sportu (FISU)	29
2.7.2	Evropská asociace univerzitního sportu (EUSA)	30
2.7.3	Česká asociace univerzitního sportu (ČAUS)	31
2.8	Akademický sport v České republice.....	32
2.8.1	Historie akademického sportu v České republice	32
2.8.2	Akademický sport v Olomouci.....	40
2.8.3	Akademický hokej na území Čech a Moravy do vzniku samostatné ČR	41
3	CÍLE	43
4	METODIKA.....	44
5	VÝSLEDKY A DISKUZE.....	45

	5.1.1	Řízení akademického hokeje v letech 2005-2018	45
	5.1.2	Účast českých akademických hokejistů na světových univerziádách v letech 1993-2017.....	52
	5.1.3	Evropská univerzitní hokejová liga	66
6		ZÁVĚRY	72
7		SOUHRN.....	74
8		SUMMARY	76
9		REFERENČNÍ SEZNAM	78

1 ÚVOD

Jako téma bakalářské práce jsem si zvolil problematiku vysokoškolského sportu v České republice se zaměřením na lední hokej. Mezi nejoblíbenější sporty, a to především v Kanadě, USA a Evropě, patří bez pochyb lední hokej, kde samotné kořeny sahají až do 19. století. Je to krásný sport plný dynamiky, tvrdosti a rychlosti. Pro tento sport si najde zalíbení jakákoliv věková kategorie, bez ohledu na pohlaví. Už jen samotná divácká návštěvnost při domácích utkáních, která se pohybuje v řádech tisíců v České republice a v zahraničí v řádech deseti tisíců u nejvyšší hokejové ligy, svědčí o velké atraktivitě ledního hokeje.

Pro toto téma jsem se rozhodl z několika důvodů. Nejpodstatnějším důvodem, proč jsem začal psát bakalářskou práci na toto téma je samotný fakt, že sám hraji lední hokej a to již od svých šesti let. Tudíž k němu mám velmi blízký vztah. Také jsem měl tu čest zúčastnit se Akademického mistrovství České republiky, což mou zálibu jen prohloubilo. Dalším impulzem pro zvolení tohoto tématu bylo, že doposud se nikdo problematikou nezabýval, a tudíž mohu nabídnout souhrn poznatků, vztahujících se k lednímu hokeji a akademickému hokeji samotnému.

Charakteristika akademického hokeje v České republice by mohla být přínosná nejen pro sportující populaci, ale také pro laiky, zajímající se o sport na vysokoškolské úrovni.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Charakteristika ledního hokeje

2.1.1 Hra

„Lední hokej je tvořivá sportovní hra pevně organizovaného kolektivu, ve které se uplatňuje myšlenka trenéra, zdatnost a umění hráčů a vliv prostředí. Dominantou hry je rychlost, technika a tvrdost. Je to hra, ve které se prosazují jedinci, jejichž úspěch roste úměrně s tím, jak dovedou svou individualitu spojit s hrou celého družstva“ (Kostka, 1984, 9).

Lední hokej, jakožto oblíbený sport v určitých oblastech, má velký potenciál ke zranění, a to především kvůli rychlosti hráčů, puku a hole. Míra zranění se zvyšuje na základě zvyšování rychlosti hráčů (Hostetler, Xiang, & Smith, 2004).

Rychlý kontaktní sport, který se odehrává na ledové ploše, mezi dvěma soupeři, po šesti hráčích kteří se pokouší řídit malý gumový kotouč, nebo puk, do soupeřovy branky, se zahnutými nebo šikmými holemi (Oxford Dictionaries, 2018).

Vlk a Gut (1990) hovoří o hokeji jako o krásné hře, kde nepřekáží fantazie, ba naopak. Nápaditost, myšlenka, neočekávanost změn, rychlá a vtipná rozehrávka vytvářejí novou situaci, proměnu, tohle nazývají kouzly, neobyčejnými vlastnostmi ledního hokeje, jež nás přitahují na led jako hráče samotné, nebo na tribuny.

Lední hokej je týmový sport, který vyžaduje několik komponent z prostředí fitness, jako je rychlost, síla, stabilita, vytrvalost, rovnováha v kombinaci se specifickými sportovními, technickými a taktickými dovednostmi (Hedrick, 2002).

„Lední hokej je sport, ve kterém se uplatňují všechny faktory sportovního výkonu: somatické, psychické, kondiční, technické i taktické. Úroveň kondičních schopností je však pro výkon v ledním hokeji zásadní“ (Pytlík, 2015, p. 14).

Auerbach (2014) popisuje lední hokej jako rychlou hru, která vyžaduje sílu, vytrvalost, koordinaci, přesnost, plánování a strategii. Hokejové týmy musí zkoumat vzory, které hrají soupeři během hry. Znat slabé a silné stránky soupeře je zásadní pro úspěch na ledě.

„Lední hokej je hra, ve které se v maximální míře uplatňuje překonávání překážek, které reprezentuje pohyb na bruslích, použití hokejové hole a malého kotouče, rozdělení lední plochy a pevné ohrazení hřiště, které ponechává kotouč ve hře“ (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972, p. 3).

Hokejové utkání hrají dvě družstva. Šest hráčů od každého družstva je na hřišti (brankář, dva obránci, tři útočníci – levé křídlo, středový útočník, pravé křídlo). Počet hráčů je stanoven dle platných pravidel Českého svazu ledního hokeje. Maximální počet hráčů v každém týmu na utkání je 20–22 na každé straně. Utkání je rozděleno na tři třetiny. Jedna třetina trvá 20 minut čistého času. U mladších žáků se třetina zkracuje na 15 minut čistého času. Vítězným týmem se stává ten, který vstřelí více branek (Gut & Pacina, 1986).

Lední hokej se vyznačuje vysokou intenzitou, rychlými změnami v bruslení, častým tělesným kontaktem. Typická doba pro hráče, působící na ledě v průběhu utkání je 15-20 minut za celé utkání. Jednotlivé střídání se pohybuje od 30 do 80 sekund a poté následuje 3-5 minut pro zotavení na střídačce. Vysoce intenzivní okamžiky vyžadují u hokejisty svalovou sílu, energii a anaerobní vytrvalost (Montgomery, 1988).

Hokej je tedy považován za sport kolektivní, kde se projevují individuální schopnosti a dovednosti jednotlivců včetně trenéra samotného. Hokej je dramatický sport, vzbuzující v lidech dramaticnost, neklid a díky těmhle pocitům budí zájem diváků, jelikož v neustálém sledu okamžiků vytváří nové překvapení a okamžité řešení situací. Individuální souboje na hřišti, vytváří atraktivitu daného sportu a dávají možnost prožitku intenzivního děje na hřišti. Technický pokrok v ledním hokeji je nesmírně důležitý, jelikož lední hokej se stává hrou moderního sportovního zařízení (Kostka, 1984).

Kostka, Bukač a Šafařík (1972) k tomu dodávají, že „rychlost hry, možnost uplatnění tvrdého prosazování v osobních soubojích dává hokejové hře charakter mužného, čestného boje“.

Lední hokej je reprezentativní zimní sport. Mezi silné hokejové národy patří především, Severní Amerika, Kanada a národy severní Evropy, Finsko a Švédsko (Song, Kim, Zhao, & Chun, 2017).

2.1.2 Hráč

„Míra talentu hráče ledního hokeje je dána především v oblasti vjemové, tj. schopnost rozlišení zrakem a sluchem, v oblasti psychomotorické, tj. přenos pohybů, jejich koordinace a úměrná ekonomika a v oblasti intelektové, tj. schopnost poznávat, tvořit a hodnotit. Hráč je jedincem energickým, aktivním, soutěživým“ (Gut & Pacina, 1986, p. 147).

Hráč se vyznačuje se specifickými schopnostmi, vlastnostmi, postoji a zájmy, které aplikuje v určitých podmínkách kolektivního života mužstva, při utkání, v době tréninku, v době, kdy tým tráví čas ve společné šatně, na cestách, v prostředí tréninkových kempů, ale i v soukromí, kde doznívá hokejová atmosféra (Kostka, 1984).

„Člen družstva, jedinec schopný ve vrcholovém hokeji snášet velké psychické i fyzické zatížení, osobnost s určitými vlastnostmi, schopnostmi, zájmy a postoji, které uplatňuje v konkrétních podmínkách života družstva, v utkání, tréninku i soukromí“ (Gut & Pacina, 1986, p. 147).

Kolektivní hra, není jen o sehranosti hráčů, ale i o tom, že jednotlivý hráč vyhrává pro svůj tým osobní souboje, které odvážně podstupuje a do kterých sám vnáší iniciativu.

Kvalita hráčů, zejména morální, vyplývá především ze zodpovědného přístupu ke každému utkání, v odvaze při kreativě v herních situacích, ve schopnosti sebeobětování pro tým, překonání prahu bolesti i psychických bloků při nespokojenosti se svým výkonem, případně celého týmu.

Souhrn všech činností hráče spočívá v získání kotouče, jeho aktivním ovládnutím a úspěšném zakončení akce střelbou na bránu. Práce jednotlivého hráče v útočném pásmu spočívá ve vstřelení branky a této práci musí být schopen obětovat vše. Musí být schopen přijímat úder, nenechat se zastrašit ani odradit a musí se neustále koncentrovat na dosažení branky. Každý hráč je považován za tvůrce hry, jelikož jeho činnost je tvořivá a musí disponovat rychlým rozhodnutím, vyplývajícím z řešení dané situace a z předpokladu následného průběhu akce. Na základě hokejového myšlení hráčů posuzujeme kvalitu hráčů (Kostka, 1984).

2.1.3 Tým

„Skupina hráčů, kteří zaměřují svou činnost ke společnému cíli – vítězství, jehož dosažení je závislé na vzájemném úsilí a organizaci činnosti. Spoluhráče váže vzájemná důvěra a respektování trenérů“ (Gut & Pacina, 1986, p. 102).

Tým nepovažujeme za náhodné sdružení lidí, ale za kolektiv, který je formován především trenérem, se společným cílem, úsilím a organizací, směřující ke splnění společného cíle. Proto jsou vyhledávány hráči s výbornou fyzickou zdatností, vysokou technickou schopností, smyslem pro taktiku, ale i hráči kteří oplývají charakterovými vlastnostmi a mohou být nepostradatelným přínosem pro družstvo.

Starší hráče v týmu zpravidla považujeme za klidnější a rozváznější, jenž mají přehled o kritických situacích na ledě. Mladí hráči mají tendenci řešit situace úplným vydáním všech sil a následně dochází k rapidnímu úpadku výkonu. Proto je při výběru důležité klást důraz na jednotlivé možnosti hráčů a vytvořit takový kolektiv, ve kterém by klid a rozvaha byla vyrovnávána strhujícím se elánem. Kolektiv je považován za soudržnou jednotku, vyskytující se v boji. Musí disponovat vysokou morálkou, vzájemnou důvěrou a respektem k osobnostem spoluhráčů. V týmu, jsou si všichni rovni, jelikož táhnou za jeden provaz (Kostka, 1984).

Pro lepší efektivitu týmu je důležité jej složit z hráčů s různým pojetím techniky a taktiky, různou povahou, temperamentem, a také různého věku. Jestli je tým postaven na jedné věkové kategorii, může dojít jak k destruktivnímu projevu v nasazení, tak ve hře samotné.

Pohodlná a uvolněná atmosféra není optimální pro týmovou šatnu. Naopak by měla fungovat spontánní spolupráce. Doporučují se tresty, odměny, vyvolávané nominace, zapříchující konkurenční vztahy, ale nesmí se překlenout v rivalitu, která by mohla narušit úzkou spolupráci (Gut & Pacina, 1986).

Každé mužstvo potřebuje určité typy hráčů, od střelců, přes neúnavné dřiče, kteří stojí za slávou daných střelců. Získat takové hráče je nejtěžší (Kostka, 1984).

S posledním odstavcem se ztotožňuje (Gut & Pacina, 1986, p. 102). „Každé družstvo potřebuje osobnosti, které se uplatňují v obtížných situacích, střelce i nezištné obětavé hráče, kteří podporují slávu střelců.“

„Vnitřní struktura družstva má i své sociální role, např. neformálního vůdce skupiny, který by měl být totožný s kapitánem, mluvčího, vtipálka, obětího beránka, případně zlého muže“ (Gut & Pacina, 1986, p. 102).

2.1.4 *Trénink*

Taky nazýván tréninkovým procesem, zaměřen a organizován za účelem dosáhnutí rozvoje sportovce na nejvyšší sportovní výkony. Ve společenských, socialistických podmínkách je spojen s harmonickým všestranným rozvojem jedince. Z pedagogického hlediska se jedná o proces vzdělávací, v němž jde o osvojování pohybových dovedností a schopností a zdokonalování osobnosti jedince. (Gut & Pacina, 1986).

„Sportovní trénink je celoroční proces, který je rozložen do speciálních etap. Náplň sportovního tréninku tvoří základní složky, které jsou podrobně vymezeny“ (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972, p. 131).

Pavliš, et al., (1995) dodává, že „vyšší výkonnosti se nedosáhne pouhým opakováním hry, ale spíše prováděním určitých cvičení, které jsou ve větší či menší míře podobné hernímu výkonu“ (p. 199).

Na základě stále se zvyšující rychlosti hry, která je podložena neustále vzrůstající takticko-technickou připraveností a vyšší trénovaností hráčů, je vyžadováno navýšení tréninkového objemu a zároveň i intenzity tréninkových jednotek v předzávodním období, ale i v přípravném. Kdo chce mít lepší výsledky než soupeř, nesmí se bát volit progresivnější tréninkové metody a užívat kvalitnější tréninkové formy.

V samotném předzávodním období je třeba klást zvýšený důraz na speciální tělesnou přípravu na ledové ploše, a to nejméně po dobu čtyř týdnů (Kostka, 1984).

Sportovní trénink je vědecky založený a pedagogicky organizovaný proces. Díky plánovanému a systematickému účinku na výkonnostní schopnost a výkonnostní připravenost se zaměřuje na sportovní dokonalost a zlepšení sportovního výkonu ve sportovních soutěžích (Kumar, 2017).

2.1.5 Tréninková jednotka

Tréninková jednotka individuálního a týmového charakteru má odlišný adaptivní vliv. Tréninková jednotka zdůrazňuje navazování výkonnosti a herní úpravy v požadované formě. Je vyžadována obměna obsahu a rytmizace intenzity. Při tréninku celého družstva, si hráči osvojují návyk na styl práce samotného trenéra (Bukač, 2005).

Trénink probíhá v jednotlivých fázích, ve kterých dochází k nestejněměrnému zatěžování organismu sportovce (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972).

Tréninková jednotka by se měla dělit na tři části:

1. přípravná část
2. hlavní část
3. závěrečná část (Pavliš et al., 1995)

Trénink v ledním hokeji obvykle trvá od 45-120 minut. Tréninková jednotka, základní prvek organizace tréninku, probíhá na základě metodické tvořivosti trenéra a za předpokladu aktivní spolupráce trenéra s hráči, kde jednotliví hráči musí vyvíjet maximální soustředěnost. Tréninková jednotka se dělí na část úvodní, průpravnou, hlavní a závěrečnou. S týmem se pracuje hromadně, ale i po skupinkách. Aplikují se

specifická cvičení pro obránce, útočníky i brankáře, která rozvíjí schopnosti rychlostní, obratnostní, vytrvalostní a silové (Gut & Pacina, 1986).

Pavliš, et al. (1995) říká, že „cíle sportovního tréninku můžeme stanovit ve dvou oblastech. První se zaměřuje na výkonnostní vývoj sportovce, obsahem druhé je vývoj občanský“ (p. 200).

2.1.6 Trenér

Tělovýchovný pedagog neboli trenér. Trenér je nedílnou součástí celého družstva, jelikož má postavení vedoucí osobnosti a jeho pozice je pevná tam, kde trenér plně zodpovídá za toto družstvo a kde se chápe, že úspěšné vedení družstva, kterékoli výkonnosti, je možné jen za tohoto předpokladu. U každé pedagogické práce, jsou očekávány výsledky po delší době, tudíž je to práce dlouhodobá, systematická a perspektivní. Nelze hodnotit výsledky trenéra po výsledcích utkání několika kol (Kostka, 1984).

Bukač (2005) říká: „Trenérská kvalifikace požaduje schopnosti naučit hrát, tělesně připravit, poskytovat herní vědomosti a řízení utkání. Požadavek naučit je naprosto odlišný od předpokladu vyučovat. Připravit tým a hráče k výkonu je specializace těžící z chyb a omylů, tedy ze zkušeností“ (p. 236).

Gut a Pacina (1986) definují pojem trenér následovně: „Trenér, odborně a pedagogicky vzdělaný tělovýchovný pracovník, který vede a řídí tréninkový proces, přípravu na utkání a utkání, zodpovídá spolu s hráči za dosažené výsledky. Spolu vytváří podobu sportu“ (p. 443).

Dle Pavliše (1995), se jedná o práci velice složitou, náročnou pedagogicko-psychologickou, se specifickou odborností, ve které je trenér hlavním činitelem ovlivňujícím činnost a vývoj jedince. K tomu je potřeba určitý stupeň obecných i speciálních znalostí. K tomu, aby trenér dané znalosti získal, je potřeba absolvování různých forem vzdělávání, školení, praxe, a především individuální studium.

V publikaci *Moderní hokej: trenér, trénink hra*, Kostka (1984) uvádí:

Trenér by měl dokonale ovládat svou specializaci, jelikož práce trenéra, je specializovaná práce.

Dobrý trenér se opírá o studia literatury, vychází ze svých vlastních poznatků, a z klubových tradic.

Trenér musí mít jasné tréninkové plány, které jsou perspektivní, kterými své družstvo ucelí a dodá víru ve smysl tréninkové práce.

Trenér musí mít porozumění pro své hráče, musí se orientovat v prostředí, které utváří celistvost družstva, kde probíhají aktivity týmu.

Trenér musí respektovat individuální a věkové zvláštnosti svých svěřenců a přeměňoval ve prospěch produktivity práce celého týmu.

Trenér, trenér mládeže, vystupující jako osobnost, by měl budit důvěru a pocit jistoty ve spravedlivé oceňování každého hráče.

Trenér, vedoucí osobnost, má být příkladem ve vyjadřování, vystupování, společenském chování a zásadovosti při jednání.

Trenér je vedoucí osobnost, proto musí zvládat projevy citového vzrušení, musí umět vytvořit klidovou atmosféru a spolupráci.

Trenér je vedoucí osobnost, proto je v jeho snaze hodnotit každého hráče objektivně, na základě morálních požadavků, ke kterým sám vzhlíží.

Trenér je vedoucí osobnost, zodpovídající za přípravu týmu a jeho činnost v utkání. Disponující taktickými záměry, kterými je družstvo obeznámeno, se kterými souhlasí a věří, že povedou ke společnému úspěchu.

Trenér počítá s důvěrou hráčů a od ní se odvíjí celá spolupráce.

Trenér je zodpovědný za zdraví svých hráčů, za všestranný rozvoj, ale zároveň za utváření jejich charakteru.

Trenér, vedoucí osobnost, zná slabé i silné stránky svého týmu, ale i soupeře.

Trenér je vedoucí osobnost, jehož autorita stojí na úspěchu svého družstva, kterého společně dosáhnou.

Trenér nebývá ze svého podílu na úspěchu doceněn, jelikož pro veřejnost stojí v pozadí.

Trenér nese zodpovědnost při úspěchu, ale i neúspěchu celého týmu. Při úspěchu přeje radost svým svěřencům, při neúspěchu je spravedlivý a nese vinu spolu s hráči.

Trenér se stává vedoucí osobností tehdy, pocítí-li hráči zodpovědnost za výsledek a připravenost týmu. Vede to k získání potřebného klidu a sebedůvěry ve hře.

Práce trenéra je těžká, společensky náročná, zodpovědná. Vyžaduje osobní oběti a statečnosti.

Úloha trenéra je velmi široká, musí být pedagogem, organizátorem, psychologem, také publicistou, a taktéž reprezentuje družstvo na veřejnosti. Intelektuální schopnosti, hráčská praxe, vzdělání a zkušenosti jsou bází činnosti trenéra (Gut & Pacina, 1986).

2.2 Historie ledního hokeje

Samotné kořeny sahají hluboko do minulosti. Jak nám samotný reliéf z roku 480 před Kristem, vystaven v Athénách v Národním muzeu naznačuje, jedná se o velice starou hru. Na reliéfu jsou znázorněni hráči stojící proti sobě, rozehrávající míček a v rukou drží zahnutou hůl (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972).

Hokej a hokeji hry podobné, hrané v terénu, byly hrány po tisíciletí různými kulturami po celém světě. Archeologové a historikové se domnívají, že základní verze hokeje byla hrána před čtyřmi tisíci lety ve starověkém Egyptě (Auerbach, 2014).

Gut a Pacina (1986) tvrdí, že samotné kořeny hokeje sahají až 5000 let před naším letopočtem a vyobrazení dokazující toto tvrzení jsou v národním muzeu v Athénách.

Řečtí obyvatelé tuhle hru nazývali Keratizein. Existují také tvrzení, že již ve středověku hráli podobné hry Indiáni v Jižní a Severní Americe. Kdy a kde byl samotný pozemní hokej přenesen na ledovou plochu nelze určit, ale byly nalezeny rukopisy z 12. století, zmiňující se o pohybování se na zamrzlých bažinách poblíž Londýna. Hra se stejným charakterem byla též hrávána v Holandsku, kde byla známa pod jménem Kolver, taktéž ve Skotsku ji nazývali Shinny a v Irsku Hurley (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972).

Pro představu, samotná hra Hurley se hrála na hřišti o rozměrech 73 x 125,5 metru a po 15 hráčích na každé straně. Jako nástroj k odpalování sloužily hole dlouhé 90 cm a ve spodní části byly 10 cm široké a ploché. Balonek byl vytvořen z korku a byl obšitý kůží. Hodnocení vstřelené branky bylo odlišné, gól po zemi byl za 3 body, vzduchem pouze za jeden bod (Jenšík, 2011).

Gut a Pacina (1986) dodává, že se také vyskytují obrazy namalovány vlámskými malíři z 16. století, které vyobrazují muže na ledě, kteří míří holí na míček, na cíl, vypadající, jako by hráli nějaký lední golf. Když Francouzi pronikli v 16. století do Severní Ameriky, hráli tam indiánské kmeny hru s holemi a míčkem na suchu i na ledě. Evropští vojáci hráli obdobnou hru, zvanou „hoquet“ a polemizuje se, zdali z tohoto slova nevzniklo slovo „hockey“.

Vaughan (2018) udává, že lední hokej nebyl vynalezen a nezačal určitého dne, ale vznikl kolem roku 1800 právě ve Winsdoru. Chlapci první kanadské vysoké školy King's College school v roce 1788 upravili pravidla hry Hurley a přenesli ji

na zamrzlé rybníky, a tak vznikla nová zimní hra Ice Hurley. Za několik desetiletí se hra rozvinula do podoby ledního hokeje.

Jenšík (2011), ve své knize zmiňuje, že samotný název hockey, mohl vzniknout z Indiánského názvu ho-g-hee, které bylo užíváno ve sportu, který hráli Indiáni z kmene Mohawků, kde moderní podobu převzal lakros.

V průběhu zimy, roku 1853, se kanadská vojenská jednotka rozhodla nahradit míč dřevěným kotoučem, pro jejich samotnou hru, kterou hráli na zamrzlém jezeře (Vanderhoof, 2011).

Náhrada plochého dřevěného disku nabídla hráčům větší kontrolu, než měli nad míčem a menší pravděpodobnost úrazu, při jakémkoliv odrazu (Marsh, 2013).

Historicky první utkání, jehož konání bylo předem oznámeno, jenž bylo odehráno na vymezené herní ledové ploše a kde byla zaznamenána jména všech hráčů včetně výsledku, se odehrálo 3. března 1875. Samotná hra byla odehrána s plochým dřevěným kotoučem na kluzišti Victoria v Montrealu (International Ice Hockey Federation [IIHF], 2018).

V prvním utkání už byl omezený počet hráčů, a to devět na každé straně. Samotný gumový puk pronikl do hry až roku 1877, kdy samotným činem W.F. Robertson odřízl nožem vrchní a spodní část gumového míčku (Gut & Pacina, 1986).

Kostka, Bukač & Šafařík (1972) dodávají, že prvenství této hry je nejčastěji přičítáno městům Halifaxu a Kingstonu.

V roce 1879 dva studenti, jménem W.F. Robertson a R.F. Smith, studující na McGill Univesity v Montrealu, vymysleli první oficiální pravidla a předpisy pro lední hokej (Harari & Ominsky, 2002).

„Jako základ jim sloužila anglická pravidla pozemního hokeje a některé prvky, zejména tělesný kontakt a tvrdost, převzali z indiánské hry lacrosse, kterou hrálo v letních měsících s oblibou mnoho studentů“ (Vlk & Gut, 1978, p. 455).

Jednoduchá pravidla zakazovala např. zdvihání holí nad výši ramen, napadání zezadu, držení za límec nebo kopání. (Gut & Pacina, 1986).

O rok později, se začaly vyrábět hokejové hole. Průkopníkem bylo město Montreal, kde se kolem roku 1880 začaly vyrábět hole s rovnou čepelí. Do roku 1900 nebyly branky opatřeny ochrannou sítí, až do té doby, kdy byl po proniknutí brankou zraněn divák. Francis Nelson koupil rybářskou síť a zavěsil ji do branky (Gut & Pacina, 1986).

V roce 1892 generální guvernér Kanady Lord Stanley z Prestonu prohlásil, že mezi hokejovými týmy z Kanady, by měla být soutěž, která určí šampiona Kanady. Cena měla být velký stříbrný pohár, později známý jako Stanley Cup (Auerbach, 2014).

Pravidla sepsaná W.F Robertsonem a R.F. Smithem, byla vyhlášena za oficiální až po ujednocení výkladu z jiných míst, a to v roce 1886 (Vlk & Gut, 1990).

Do Evropy přišel lední hokej s pravidly v roce 1902. První hokejové utkání bylo odehráno v Prince's Skating club v Knightsbrigde v Anglii (IIHF, 2018).

Gut a Pacina (1986) říkají, že lední hokej do Evropy pronikl na základě zásluhy vracejících se vojáků z Kanady a to v 90. letech 19. století. Roku 1897 byl založen v Londýně první hokejový klub, který nesl název Prince Ice Hockey Club London. Už v roce 1905 proběhlo první utkání v Londýně, kde se utkali proti Hockey Club Paris. Jedny z prvních utkání v Evropě byla:

- 1903 Paříž - Lyon – 2:1
- 1905 Londýn - Paříž – 4:1
- 1906 Paříž - Belgie – 20:1
- 1907 Belgie – Londýn, 1:16

O 3 roky později, byla založena mezinárodní hokejová federace, LIGH – League Internationale de Hockey sur Glace, později přejmenována do nynější podoby na IIHF – International Ice Hockey Federation (Gut & Pacina, 1986).

2.3 Historie ledního hokeje v Československu

U zrodu hry, dříve nazývané hry bandy (hokej na ledě s ohnutou holí, bandy = křivý), stál Josef Rössler–Ořovský, který roku 1890, přivezl první výbavu bandy a pravidla z Paříže. O samotný rozvoj hry bandy se staraly spolky všesportovní, spolky bruslařské, později se připojil i spolek tenisový. Hráči přecházeli z mužstev hrajících kopanou, kteří byli přínosem pro hru se zavedením souhry celého mužstva (Vlk & Gut, 1978).

První utkání, které bylo zaznamenáno v tisku, bylo odehráno 6. ledna 1901 mezi týmy Slavia a BZK (Bruslařský Závodnický Klub). Téhož roku proběhlo první mistrovství Čech, kterého se zúčastnila pouze dvě mužstva, Slavia a BZK se svými

zálohami. V roce 1902 mělo mužstvo i I. ČLTK – nejstarší tenisový oddíl (Vlk & Gut, 1990).

Téhož roku, se odehrálo také historicky první mezinárodní utkání, kde se střetla SK Slavia s vídeňským Training-Eisklubem a vyhrála 17:3. Traduje se, že čeští hráči se se samotným hokejem, nazývaným „Kanada“ setkali až na historickém mezinárodním turnaji v Chamonix v roce 1909. Není to ale úplně pravdivá informace, jelikož v roce 1905 pozval kníže Colloredo-Mansfeld bandy hokejisty Slavie, aby se hráli exhibiční utkání s ČLTK, ale pro nepříznivé počasí z něj sešlo. U přátelského posezení však kníže začal vyprávět o jiném hokeji, který viděl v Kanadě a kde měl tu možnost si ho i zahrát (Gut, Nováková, & Prchal, 1998).

Právě v roce 1906 do Čech pronikly první zmínky o kanadském hokeji a jeho první nadšenci pro něj ustavili koncem roku 1908 novou organizaci (Kostka, Bukač & Šafařík, 1972).

V roce 1908 vznikla v Čechách nová organizace, první hockeyový svaz, který byl o pár měsíců později zároveň přijat do mezinárodní ligy, kde již byla zastoupena Belgie, Francie, Švýcarsko a Velká Británie (Vlk & Gut, 1990).

V roce 1909 byl organizován první mezinárodní turnaj v Chamonix, kam vyrazilo sedm českých reprezentantů, ve složení Vindyš, Gruss, Jan Fleishmann, Jarkovský, Palouš a Malý. Bylo jim přezdíváno sedm statečných, možná proto, že na celém turnaji nevyhráli jediné utkání, ale hrdě reprezentovali svou vlast (Jenšík, 2011).

Jak dodává Gut, Nováková a Prchal (1998), ve skutečnosti jich nebylo sedm, ale osm, jelikož v jednom utkání musel samotného Grusse, který v době jednoho utkání musel být účastníkem kongresu, nahradit Antonín Potůček. Bohužel si záhy poranil koleno a vracel se předčasně z turnaje domů. Po návratu se stali hokejisté středem zájmu a hokejové kluby se chtěly utkat s reprezentanty a přiučít se něco „Kanadě“.

V Roce 1911 proběhlo 2. mistrovství Evropy v Berlíně a hned při své premiéře na mistrovství daný turnaj vyhráli a porazili Švýcarsko 13:0 a Německo 4:1. Roku 1912 už bylo pořádáno mistrovství v Praze, ale po protestu Němců na neregulární hřiště a neoprávněný start Rakouska, byly výsledky anulovány a Češi přišli o své vítězství (Český svaz ledního hokeje (ČSLH), 2018).

„Hokejová Evropa po první světové válce, jakoby nemohla nabrat dech. Nové státy na mapě LIHG nepřibývaly, Německo a Rakousko byly stále ještě v klatbě a ty zbývající země se na mistrovství Evropy prostě nehrnuly“ (Gut & Prchal, 2008, p. 34).

V roce 1920 se lední hokej poprvé představil na letní Olympiádě v Antverpách, kde se Československo umístilo na krásném třetím místě a mistry se stali Kanadčané.

Koncem roku 1923 došlo k hádkám a třenicím mezi kluby a došlo k rozpadu hokejového svazu (ČSLH, 2018).

V roce 1924 proběhly historicky první zimní olympijské hry v Chamonix, kam také odcestoval reprezentační hokejový tým Československa, bohužel v podlomené náladě, kterou zapříčinily rozpory ve svazu a jeho konečný rozpad. To se podepsalo na herní výkonnosti a dopadlo to umístěním na páté příčce a ostudnou porážkou 0:30 od kanadských hráčů (Stránský & Ondroušek, 1999).

Naše výprava si odvezla z prvních olympijských her nejen obrovskou zkušenost, ale taky velkou starost. Bylo nám přiděleno uspořádání Mistrovství Evropy roku 1925. V první chvíli se zdálo, že se jedná o obrovský dar mít tuhle čest, vždyť se jednalo o prestiž Československa, ale zároveň přineslo obrovskou starost, kde se to bude hrát. Jeden z prvních návrhů byla Slavie na Letné, bohužel přišla obleva a nebylo kde hrát. Druhý návrh byl tábořský rybník Jordán, který měl ideální podmínky ke hraní, bohužel taktéž plocha skončila pod vodou, a tak se samotné zahájení přesunulo do Vysokých Tater (Gut & Vlček, 1990).

„Československo vybojovalo v letech 1933 a 1938 bronz na mistrovství světa, které zprvu bylo součástí zimních her a od roku 1930 se začalo konat pravidelně každý rok. K tomu přidal národní tým v letech 1922, 1925, 1929 a 1933 titul mistrů Evropy. Roku 1921, 1926, 1936, 1938, 1939 získal v kontinentálním turnaji stříbro, v letech 1923, 1931, 1934 a 1935 bronz“ (Český svaz ledního hokeje (ČSLH), 2018).

Stránský a Ondroušek (1999) doplňují, že již v roce 1931 mělo Československo své první kluziště umělého charakteru, které bylo na pražském ostrově Štvanice. Bylo otevřeno exhibičním utkáním mezi nejlepším klubem v Praze, LTC klub proti Manitoba University z Kanady a to 17. ledna. Po utkání došlo k uzavření stadionu a opětovnému otevření až 6. listopadu 1932 zápasem Československa s Francií, do jehož hlediště se vešlo na deset tisíc diváků. Roku 1933 už tentýž stadion hostil mistrovství světa a znamenalo to pro Československo možná ten nejmohutnější rozvoj ledního hokeje.

V prvních poválečných letech můžeme hovořit o nejabsurdnějším hokeji u nás. Tým z Československa stál na samotném absolutním vrcholu, když v roce 1947 a 1949 vybojoval tituly mistrů světa a mezi tím ještě dokázal vybojovat stříbrné medaile z olympijských her (Gut & Prchal, 1998).

Následovala dlouhá řada let, kdy československý výběr nedokázal dosáhnout vrcholných příček na světovém poháru. Tým se dočkal úspěchu až v roce 1972, tedy po 23 letech čekání. Za tu dobu se světového prvenství ujal výběr SSSR, který na světových turnajích udržel neporazitelnost po neuvěřitelných dva a třicet zápasů. Československý tým se stal na základě politického hnutí jedním z nejvážnějších soupeřů SSSR. V roce 1969 se na světovém turnaji ve Stockholmu československému týmu podařilo to, co nikomu před tím, porazili výběr SSSR dvakrát po sobě. I přes to, že se umístili na turnaji třetí, se vraceli do své rodné země jako hrdinové. Naši reprezentanti dosáhli na prvenství světového šampionátu až v letech 1972, 1976, 1977 a 1985 v Praze (ČSLH, 2018).

K velkým změnám došlo v roce 1989. Tento rok se zapsal do dějin nejen kvůli pádu železné opony, ale také kvůli otevření hranic, kde už nikdo nebránil našim hokejistům vycestovat do zahraničí za lepším platem, a to přímo do samotné NHL, ale také do lig v zemích jako je Švédsko, Finsko, Německo, Švýcarsko (Bárta & Leschinger, 2005).

Český hokej se dlouhou dobu vzpamatovával z krváčení z 90. let. Ovšem přišlo období, jaké hokej a české dějiny hokeje doposud nepamatují. Začalo to ve Vídni, kde generace Patery, Procházky, Ručinského, Výborného získala zlato a celkem z šampionátů měli zlato pětkrát. Nejcennějšího titulu ovšem dosáhli v roce 1998, na olympiádě v Naganu, kde byli historicky poprvé uvolnění hráči z NHL a získali zlatou medaili. Tento turnaj je považován za jeden z nejlepších turnajů v historii. Poprvé se sjeli všichni nejlepší hráči světa. Paradoxně, Česká republika využila této možnosti nejméně a na turnaj vzala nejmíň hráčů z NHL, na rozdíl od jiných zemí (Gut & Vlk, 1990).

V následujících letech se probudila nejen v hráčích, ale i obyvatelích České republiky nesmírná hrdost, ale také zájem o lední hokej jako takový. To, co se odehrálo v Naganu, je považováno za vrchol a symbol zlaté éry hokeje v České republice. Po Naganu, následoval ale další obrovský úspěch. Reprezentanti České republiky v letech 1999-2001 vyhráli 3x mistrovství světa po sobě a zařadili se do držitelů „zlatého hattricku“, mezi které patří Kanada a SSSR (Bárta & Leschinger, 2005).

Na zlatý hattrick bylo navázáno ihned dvěma úspěchy. V roce 2005 bylo pořádáno mistrovství světa ve Vídni a Innsbrucku a roce 2010 v Německu, kdy se Češi opět ujali titulu mistrů světa (Jenšík, 2011).

2.4 Směry vývoje ledního hokeje

Kostka (1984) popisuje tuto kapitolu následovně.

Lední hokej je hra sportovního charakteru, kde se obzvláště odrážejí společenské podmínky. Je koncentrován do několika oblastí a center, které stojí za samotným rozvojem. Vedle historických a s nimi spojených geografických podmínek, je vývoj úzce spjat s technizací života, a to díky pronikání průmyslové techniky do sportu. Především umělé ledové plochy, plexisklo a umělá hmota, která odlehčila výzbroj.

2.4.1 Kanadské pojetí

Vývoj v Kanadě směřoval k odlišnému pojetí pravidel. Kanadská hřiště, na rozdíl od evropských, jsou užší (až 26 m) a rohy mantinelů jsou tím pádem zaoblenější.

Pozoruhodné je přímé zakončování útočných akcí – důrazné, tvrdé s maximální vůlí vstřelit branku. Na kanadském stylu je zvláště cenná obranná část všech hráčů, jenž převyšuje úsilí hráčů v útočné hře (Kostka, 1984).

Po obdržení kotouče v útočném pásmu ihned přenášejí hru na střelbu nebo prudkou nahrávkou na branku. Ve stejný okamžik napadají brankářovo území dva nebo tři hráči, zapříčiňující nepředvídatelné a těžko kontrolované situace (Gut & Pacina, 1987).

Kanadský hráč je od dětství veden k výkonům s maximálním úsilím a nasazením všech sil. V zápase musí vydat vše, proto málo kdy vidáme u kanadských hráčů taktizování. Příznačné pro kanadské hráče jsou osobní souboje. Jsou atraktivním prvkem pro diváka, zpestřující samotnou hru.

Akcentovaná tvrdost hráčů, přecházela v minulosti až k hrubosti. (Gut & Pacina, 1987).

Jedna z příčin diferenciací kanadského a evropského ledního hokeje je nejen odlišný tvar a menší rozměry kluzišť, ale tvrdost přenesená z amerického fotbalu. Trenéři kladou zvýšenou pozornost pro individuální techniku, fyzickou připravenost pro bodyčekování, osobní souboje a nebojácnost (Bukač & Šafařík, 1971).

Kanadský hráč je považován za bojovníka, nesmí z něj být vidět strach, slabost a nesmí být deprimován vlastním neúspěchem. V Kanadě se klade velký důraz na tělesnou přípravu hráčů.

To vede k samotné silové kanadské hře. Vyžaduje jinou techniku bruslení, nejsou tak rychlí jako evropští hráči, avšak dominují stabilitou a jejich méně pohledný způsob bruslení je maximálně účelný (Kostka, 1984).

2.4.2 Evropské pojetí

Chápeme-li kanadský hokej jako tvrdost, rychlost a hráčskou tvořivost, tak v Evropě je pořadí obrácené – rychlost, hráčská tvořivost a tvrdost. Samotná rychlost se nemyslí pouze při bruslařských schopnostech, ale rychlost je myšlena v kombinacích a akcích.

Evropská pravidla stanovují větší rozměry kluziště, dávají prostor pro uplatnění bruslařské rychlosti, která je spojována s kombinační rychlostí.

V Evropě je patrnější kolektivní pojetí, ve kterém je uplatněna a hodnocena hra nikoliv jedince, ale celého družstva, v němž pouze jedinci vynikají, ale nedostává se jim tolik slávy, jako je tomu v Kanadě.

2.4.3 Sovětské pojetí

Na následujícím tvrzení se podílí (Kostka, 1984; Gut & Pacina, 1986). Odlišnost vychází už od trenérů, kteří si zvolili vlastní cestu. Dozvěděli se vše o hokeji v Kanadě, Československu a jiných zemích a začali to aplikovat do hry formou nových metod, taktik a v dosud nevídaném měřítku náročnosti na tělesnou přípravu, při uplatňování maximálního zatížení, a to v průběhu celého roku.

Vysoké tempo ruských hráčů je podmíněno vysokou připraveností psychickou. Sovětští hráči odehrávají celé utkání v plné rychlosti bez známek únavy, která by se projevila v jejich herních situacích.

Charakteristickým znakem pro hráče je velká bruslařská rychlost a obratnost všech hráčů. Sovětské mužstva mají na rozdíl od kanadského a evropského pojetí na prvním místě kolektivní spolupráci, ve které se uplatňuje tvůrčí činnost jednotlivců.

Účinná zbraň sovětských hokejistů, je schopnost využití celého prostoru hřiště, neustálý pohyb hráčů a zároveň klid, méně častá střelba, za to účinná díky rychlosti, síle, technice. Mají více času k nalezení správného prostoru ke střelecké pozici.

Sovětský hokej předává základní reprezentační herní systémy dorosteneckým i juniorským družstvům, a tak jsou zárukou kontinuity úspěchů v příštích letech.

„Podle slov trenéra Tarasova, hlavního a určujícího představitele sovětského pojetí, je rozhodujícím činitelem pro zvyšování úrovně sovětského ledního hokeje útočná činnost“ (Bukač & Šafařík, 1971, 33).

2.4.4 Švédské pojetí

Vyplývá z dobrých podmínek, mentality a tradice Švédů. Švédsko disponuje počtem nejvíce hřišť s umělou ledovou plochou.

Přítom samotné kořeny švédského hokeje nesahají až tak daleko. Základy ledního hokeje jsou datovány k roku 1919. „V posledních dvou desetiletích patří Švédsko k hokejovým velmocem“ (Vlk & Gut, 1978, p. 476).

„Švédští trenéři se snaží o syntézu evropské kombinační a tvořivé hry s kanadskou tvrdostí. Švédští hráči využívají kanadské tvrdosti ke zmírnění rychlosti ve hře“ (Bukač & Šafařík, 1971, p. 34).

To, co dělá švédské hráče tvrdé sebevědomé bojovníky, odolné vůči obtížným herním situacím, je samotná švédská mentalita. Jsou pro hru fyzicky disponováni a snaží se danou dispozici přenést do osobních soubojů, které úmyslně vyvolávají s vědomím, že vyhraný osobní souboj je cesta k založení nové útočné akce. Dopomáhají si výbornou technikou hole v osobních soubojích, s pevným úchopem a využitím celé hole jako páky, do které přenášejí osobní sílu (Kostka, 1984).

Gut a Pacina (1986) doplňuje že, v přímočarosti útočných akcí a akcentované tvrdosti a odolnosti přejímal rysy od kanadského hokeje, kde se nejvíce podobá právě v základní mentalitě.

Švédské pojetí charakterizuje bruslařská zdatnost, technická vyspělost útočníků a výrazná poziční hra obránců. Benefitem je výšková převaha, která jim umožňuje pokrytí větší herní plochy, aniž by ztratili na obratnosti při potřebné útočné a obranné činnosti.

Hru mají Švédové promyšlenou ale jednoduchou. Hráči stílí po malém množství přihrávek a účinně využívají prostoru za brankou soupeře (Kostka, 1984).

2.4.5 Československé pojetí

Klimatické podmínky v Československu nebyly příznivé pro hru ledního hokeje, jako měli soupeři. Pro udržení ve světové špičce, muselo pojetí hry budovat vysokou ekonomikou řízení trenérů i hráčů.

Své pojetí bylo založeno především na taktice, tvořivé schopnosti hráčů a využívání osobní techniky. Tento způsob hry je vybudován na základě kolektivního pojetí aktivní obrany jako základu pro útočné akce.

Českoslovenští hráči uplatňovali vyspělou techniku bruslení i vedení kotouče. Útoky byly komplikovanější a ke vstřelení branek potřebovali relativně více pokusů.

Obranná hra byla podporována dobře odvedenou prací brankářů, kterým byla věnována speciální pozornost při trénincích (Kostka, 1984).

Bukač a Šafařík (1971) definují československé pojetí následovně. Naše útočné chvíle se vyznačovaly především tvořivou improvizací. Individuální technika dosahuje dobré úrovně. Kolektivní spolupráce není tak intenzivní jako u sovětského týmu, ale je tvořivá a nápaditá. V obranné fázi nepřevažuje odpovědnost a úsilí hráčů. Dlouhodobé kontrolování kotouče ze strany jednotlivců, či týmové souhry, je na úkor produktivity.

Gut a Pacina (1986) dodává, že československý hokej byl označován za nejlibivější a nejvíc technický, a to především díky dobrým bruslařským schopnostem, kreativitě, nápaditosti a vtipu ve hře. Trpěl malou odolností vůči tvrdosti soupeřů a nedokázal překonávat rychlostní a silovou převahu soupeřů.

2.5 Neznámější hokejové ligy ve světě

2.5.1 *National Hockey League (NHL)*

NHL je přední světovou profesionální hokejovou organizací na světě. Je složena z hráčů z celého světa. Tvoří ji jedna třicet týmů, pocházejících z Kanady a Spojených států, kde se následně dělí na Východní a Západní konferenci (Dewey, 2015).

2.5.1.1 *Stručná historie National Hockey League (NHL)*

22. listopadu 1917, datum, které se vepsalo do historie. Tohoto dne vznikla neznámější hokejová liga na světě, National Hockey League, se sídlem v Quebec City. První sezona byla složena pouze ze čtyř kanadských týmů: Montreal Canadiens, Montreal Wanderers, Ottawa Senators a Toronto Arenas. Vítěz ligy obdržel trofej jménem Stanley Cup (Stránský, 1994).

Stanley Cup (Stanleyův pohár) je jedna z prvních nejslavnějších trofejí ve sportu. Jedná se o stříbrnou vázu se stylizovaným rostlinným dekorem a zlatou linkou, na podstavci z ebenového dřeva. Do kterého bývá vyryto jméno každého vítěze a klubu. S postupem času ubýval prostor, a proto se přidávají u dna další stříbrné límce (Gut & Pacina, 1986).

V sezoně 1917/1918, téhož roku, kdy vznikla NHL, se odehrálo historicky první utkání v Torontu, kde tehdy byla jediná krytá hala s umělým ledem. V této sezoně bylo už zavedené pravidlo z roku 1910, kdy plocha byla rozdělena na tři pásma a bylo povoleno přihrávat dopředu ve středním pásmu. Také od této sezony se začaly zapisovat

přihrávky při vstřelení branky a byly hodnoceny jako při vstřelení branky (Vlk & Gut, 1978).

Roku 1924 vstoupil do ligy první americký tým Boston Bruins. NHL se stala nejsilnější ligou Severní Ameriky (The Editors of Encyklopaedia Britannica, 2018).

V roce 1926 již v lize působilo deset týmů, z toho šest pocházelo ze Spojených států. Dvacátá léta patřila Otavskému týmu, Ottawa Senators, který vyhrál 6 ligových titulů a 4x Stanley Cup. Do roku 1942 liga procházela mnoha četnými změnami, ve složení, rozvrhování a formátování play-off. (Marsh, 2012).

Vývoj pravidel, vztahující se k samotnému přihrávání, měl několikaletý proces. Od roku 1927-1930 se pravidlo několikrát obměňovalo. V prvopočátku se mohlo nahrávat dopředu pouze v obranném a útočném pásmu, v roce 1930 došlo do konečné fáze a hráči mohli nahrávat dopředu ve všech třech pásmech. Naráz to nabralo obrátky a počty vstřelených branek se zdvojnásobily (MacKinnon, 1996).

Od sezony 1930/1931 začalo vyhlásování nejlepších šestek a trenérů, neboli v dnes známé podobě All-Star teamu. Tato iniciativa vzešla ze stran jednotlivých manažerů týmu, a proto jim přísluší toto právo volit nejlepší hráče a trenéry (NHL.CZ, 2018).

Mezi nejvlivnější změny, podílející se na zrychlení hry, patřilo nejen zkvalitnění ledové plochy, ale zavedení nového pravidla, postavení mimo hru, kdy hráči mohli více odpočívat. V roce 1937 přišlo nové pravidlo, zakázané uvolnění, které tehdy platilo z hloubky vlastní třetiny. V roce 1943, přišla skutečná revoluce, středová čára, rozdělující ledovou plochu na dvě půlky, která zasáhla do pravidel, a to především zakázaného uvolnění a postavení mimo hru. Od tohoto roku se datuje období moderního ledního hokeje (Stránský & Ondroušek, 1998).

Léta 1942-1967, se nazývají jako "léta velké šestky". NHL bylo poznamenáno světovými válkami. Spoustu klubů opouštěli hráči, Detroit Red Wings dokonce opustilo 13 hráčů. Odchody ovšem nebyly dobrovolné, z hráčů se stávali vojáci a museli odcházet na bojové fronty. Situace NHL nebyla nijak růžová, NHL čekalo nejtěžší období. V lize zůstalo pouze šest mužstev: Montreal Canadiens, Toronto Maple Leafs, Boston Bruins, Chicago Black Hawks, Detroit Red Wings a New York Rangers (Stránský, 1994).

Poválečné období mělo přínos také pro mládež. Kluby NHL začaly zakládat juniorské družstva, do nichž se snažily přilákat nadějně chlapce, které si budou vychovávat pro svůj tým působící v NHL, ovšem až po dovršení 21 let. Chlapcům byly

za úmluvu, podepsanou s rodiči, ve které bylo zmiňováno, že po dovršení plnoletosti, nepodepíše smlouvu s jiným klubem, jenž je podporoval. Za úmluvu jim bylo nabízeno placení školného, internát, vyučení řemesla a šance působit v NHL (Vlk & Gut, 1990).

Ačkoliv období pětadvaceti let, mezi 1942-1967 obnášelo spoustu starostí pro NHL, zapříčiněno válečným obdobím, tak i přesto bylo tohle období nazýváno jako „zlatá éra“ ledního hokeje. Tento název byl použit na základě předváděných výkonů největších hvězd NHL. Druhá považovaná „zlatá éra“ nastala v osmdesátých a devadesátých letech, kde byl sportovnímu světu dán hráč jménem Wayne Gretzky. Ten byl považován za největšího apoštola ledního hokeje a dodnes držitele desítek rekordů NHL (Duplacey & Paddock, 1998).

Sezona 1969/1970 znamenala pro český hokej úspěch. Třicetiletý kladenský odchovanec, průbojné levé křídlo, Jaroslav Jiřík, se totiž stal prvním českým hokejistou, hrajícím v NHL, v týmu St. Louis Blues. Paradoxně nepůsobil ani na své pozici, kde byl vychováván, ale své působiště našel na opačné straně, na pravém křídle. Bohužel na základě politického hnutí, musel Jaroslav Jiřík po první sezoně svůj hokejový klub opustit a vrátit se zpět do svého brněnského týmu (Stránský & Ondroušek, 2014).

V roce 1968 NHL začala rozšiřovat počet týmů. Do roku 1974 v lize stoupl počet z původních šesti, na osmnáct. Pouhé tři týmy pocházely z Kanady a patnáct z USA. Od té chvíle každý tým v soutěži odehrál 80 utkání za sezonu (Vlk & Gut, 1978).

Od konce šedesátých let nastal takřka enormní zájem ze strany médií a došlo k přechodu z ryze sportovní soutěže na vysoce komerční. To zapříčinilo větší zájem samotných hráčů, tím se zvýšil počet týmů figurujících v NHL a zdálo se, že prosadit se do týmů, bude o to snazší, avšak opak byl pravdou. Každoroční příliv hokejistů z Evropy znamenal, především pro hráče samotné, změnu zvyků, a to díky odlišnosti stylu hokeje, ale především se podíleli svými odlišnostmi na celkové změně tváře NHL (Stránský & Ondroušek, 1999).

NHL vydalo koncem roku 1979 pravidlo, které bylo pokrokové po bezpečnostní stránce a stanovilo, že kterýkoliv hráč, který chce nastoupit v NHL, musí nosit helmu. Oproštění od pravidla, jsou pouze hráči, působící v lize před vydáním tohoto pravidla (Davidson & Steinbreder, 1997).

„Kanada dala světu nejen hru a její pravidla, ale vyvinula i výzbroj, výstroj i úpravu hrací plochy a jejího materiálního vybavení. Více než 120 let se hokej z drsných začátků vyvíjel do podoby, v jaké jej známe dnes“ (Vlk & Gut, 1978, p. 460).

2.5.2 Kontinental Hockey League (KHL)

Kontinentální hokejová liga (KHL), je mezinárodní hokejový turnaj, vytvořený pro rozvoj ruského hokeje a dalších zemích v Evropě a Asii. Rozhodnutí o založení ligy se formálně uskutečnilo v roce 2008 (Kontinental Hockey League [KHL], 2018).

2.5.2.1 Stručná historie Kontinental Hockey League (KHL)

Kontinentální hokejová liga (KHL) se vyvíjela po mnoho desetiletí. Její základy sahají do roku 1946, kdy vznikla první liga v Rusku, která se jmenovala Liga mistrů Sovětského svazu (Чемпионат СССР по хоккею с шайбой). Všechna utkání byla odehrána na přírodním ledě a v lize působilo 12 týmů. Celou ligu až do roku 1993, kdy se odehrála poslední sezona, kraloval tým HC CSKA Moskva, která ze 46 sezon vyhrála 32.

Po rozpadu Sovětského svazu, se liga od sezony 1993-1996 přejmenovala na Mezinárodní hokejovou ligu (Международная хоккейная лига).

V sezoně 1996/1997 došlo opět k přejmenování na Ruskou superligu, známá pouze jako Ruská hokejová liga, jelikož po dobu 3 let v ní působili pouze ruské týmy. V roce 1999 došlo ke změně pravidel a do ligy mohla vstoupit mužstva z jiných zemí. Od té doby se lize nazývalo Ruská superliga až do konce sezony 2007/2008, kterou naposledy vyhrál tým Salavat Yulaev Ufa (Hockey History, 2016).

Od sezony 2008/2009, konkrétně 27. března 2008, po rozsáhlých přípravách a jednáních, oficiálně Ruská federace ledního hokeje (RIHF) převedla práva na novou ligu, zvanou KHL, která určí šampiona Ruska. KHL je rozdělena do dvou divizí, Východ a Západ a následně do čtyř divizí. V první sezoně působilo 24 týmů. 21 pocházelo z Ruska, následně po jednom týmu mělo Bělorusko, Litva a Kazachstán (KHL, 2018).

2.6 Nejznámější hokejová liga v České republice

Život a ironie? Ano, je tomu tak. V dobách Československa se konala 50. jubilejní sezona 1992/1993 a zároveň taky poslední. Nejznámější liga v České republice vznikla v sezoně 1993/1994, po rozpadu Československa. Nejvyšší liga dostala název Extraliga ledního hokeje. Jako předchůdce Extraligy byla v dobách Československa, Československá hokejová liga (Jenšík, 2011).

Od roku 2010, došlo k přejmenování ligy. Nejvyšší soutěž v ledním hokeji získala nového generálního partnera, sázkovou kancelář Tipsport, proto nese nový název ve

svém jménu hlavního sponzora a zní, Tipsport Extraliga ledního hokeje (Příspěvatelé Wikipedie, 2018). V poslední sezoně, 2017/2018 nastoupilo 14 týmů:

- HC Škoda Plzeň,
- Mountfield HK,
- HC Oceláři Třinec,
- HC Vítkovice Ridera,
- HC Kometa Brno,
- HC Dynamo Pardubice,
- Bílí Tygři Liberec,
- HC Olomouc,
- Aukro Berani Zlín,
- HC Sparta Praha,
- Piráti Chomutov,
- BK Mladá Boleslav,
- HC Dukla Jihlava,
- HC Verva Litvínov.

Mistrem české Tipsport Extraligy ledního hokeje pro sezonu 2017/2018 se stal: HC Kometa Brno (Hokej.cz, 2018).

2.7 Univerzitní sportovní organizace

V následující kapitole jsou zmíněny největší organizace, podílející se na organizování evropských a světových sportovních her a největší česká organizace, pořádající české akademické mistrovství a oblastní přebory v univerzitních sportech.

2.7.1 Mezinárodní federace univerzitního sportu (FISU)

Původ organizace se datuje k dvacátým letem dvacátého století, kdy francouzský Jean Petitjean uspořádal v roce 1923 v Paříži první světové studentské hry. Do roku 1939 probíhaly světové studentské hry každé dva roky, poté byla tato tradice přerušena druhou světovou válkou. Po obnově míru se Francie ujala moci a opět zahájila světové studentské hry. Mezinárodní federace univerzitního sportu vzniká roku 1948 a o rok později zahajuje svou činnost v organizování mezinárodních sportovních týdnů. Roku 1957 byla uspořádána akce, napříč studenty ze západních a východních bloků. Tento akt vedl k tomu, že vznikla myšlenka na propojení univerzitního sportu napříč celého světa.

Největší dojem byl na organizaci zanechán roku 1959, kdy Italští pořadatelé pokřtili tyto hry názvem „Univerziáda“. Byla vytvořena vlajka s „U“, obklopena hvězdami a národní hymny byly nahrazeny hymnou Gaudemus Igitur. Během her v Italském Turíně se sdružilo 43 zemí a 1400 účastníků a mnoho nestátních organizací požádalo o členství ve FISU.

Od tohoto okamžiku Univerziády nabývají na popularitě a zároveň vzrůstá počet účastníků. V roce 1959 bylo 1400 účastníků a již v roce 2001 bylo 6757 účastníků, z více než 165 zemí. Rekordních čísel dosáhla FISU v roce 2013, kdy ze 159 zemí bylo 11 759 účastníků.

FISU podporuje tyto soutěže, které umožňují setkání studentům - sportovcům - z celého světa, v duchu porozumění a míru, s cílem dosáhnout výsledků na vysoké technické úrovni (International university sports federation [FISU], 2018).

2.7.2 Evropská asociace univerzitního sportu (EUSA)

Institut EUSA je nevládní, nepolitickou organizací, která byla vytvořena v roce 1999 ve Vídni, za účelem rozvoje univerzitního sportu, pořádání sportovních univerzitních akcí, realizací sportovních projektů a aktivit a poskytování vzdělání ve sportu na univerzitní úrovni.

Za tímto účelem institut rovněž pořádá semináře, workshopy a další vzdělávací akce a aktivity týkající se sportu a vzdělání, po kterých budou jejich členové náležitě vyškoleni.

Hlavním cílem institutu EUSA je podpora rozvoje univerzitního sportu ve Slovinsku a Evropě. Stará se o odborné, technické a organizační úkoly zaměřené na poskytování vzdělání ve sportu na univerzitní úrovni, partnerskými vztahy mezi EUSA a dalšími organizacemi.

Rok 2012 se stal důležitým mezníkem v historii EUSA. Byl to rok, kdy byly uspořádány první evropské univerzitní hry ve Španělské Cordobě. EUSA následně úspěšně uzavírá Evropskou antidopingovou iniciativu (EADIn) a stává se součástí prevence sexuálního násilí ve sportovních projektech. Zároveň získává akreditaci pro program Evropské dobrovolné služby (EVS) „Mládež v akci“. S odstupem času dále navazuje partnerství s: Evropskou nevládní sportovní organizací (ENGSO), Evropským paralympijským výborem (EPC), Mezinárodní federací sportovního lezení (IFSC), European bridge league (EBL), Evropská karete federace (EKF), Evropskou stolní

tenisovou federací (ETTU), Evropskou volejbalovou federací (CEV), Rugby Europe a Wako Europe.

Dále se podílejí na nových projektech jako SCORE – projekt o podpoře genderové rovnosti v koučování, VOICE – zaměřený na prevenci sexuálního násilí a obtěžování ve sportu a projekt ENACT – podpora sociálního začleňování a rovných příležitostí ve sportu (European University Sports Association [EUSA], 2018).

2.7.3 Česká asociace univerzitního sportu (ČAUS)

„ČAUS je stabilizované zájmové tělocvičné a sportovní sdružení, má pevnou organizační strukturu, vyznačuje se moderním pojetím činnosti a funkčním systémem specifických sportovních soutěží a přeborů“.

Česká asociace univerzitního sportu disponuje národní sportovní autoritou pro univerzitní sport v České republice. ČAUS je plně integrován do světových struktur univerzitního sportu, stal se plnohodnotným členem Mezinárodní federace univerzitního sportu (FISU) a v roce 1999 jedním ze zakládajících členů Evropské asociace univerzitního sportu (EUSA).

Členská základna ČAUS se skládá z více jak 25 000 členů ve 47 vysokoškolských klubech a jednotách, kteří se vyžívají ve 46 tělocvičných a sportovních aktivitách. Členy ČAUS jsou také vysokoškolské katedry a ústavu TV a sportu a také Vyšší odborné školy (VOŠ). Velmi úzkou spoluprací se můžou pyšnit ČAUS s Českou asociací akademických technických sportů (ČAATS), kteří jsou zároveň členy sdružení sportovních svazů ČR. Na základě této spolupráce jsou organizovány Sportovní přebory vysokých škol a České akademické hry (ČAH) a další soutěže.

Poslání ČAUS se nese v duchu tradic v rozvoji tělesné zdatnosti vysokoškolských studentů a zaměstnanců vysokých škol a pěstování nejrůznějších forem sportu včetně vrcholového. Příchozí studenti vysokých škol, již jako sportovci, mohou nacházet v ČAUS a klubech systematickou péči a podmínky, které jim umožní dále pokračovat ve svém sportovním růstu. Naskytuje se jim možnost stát se akademickými reprezentanty ČR a probojovat se do státních reprezentačních družstev a do olympijského týmu, to vše na základě výborných výsledků (Česká asociace univerzitního sportu [ČAUS], 2018).

2.8 Akademický sport v České republice

„Vysokoškolský sport je nepochybný, svébytný, ale také nezastupitelný národní i světový společenský fenomén, se kterým je třeba počítat“ („Tělesná výchova a sport na vysokých školách,“ 1997, p. 29).

2.8.1 Historie akademického sportu v České republice

Vývoj českého a slovenského vysokoškolského sportu sahá až do 18. století. Ovšem za zmínku stojí nejvýraznější činnost Akademického tělocvičného spolku a časté branně vlastenecké a tělovýchovné snahy pražských vysokoškoláků, kteří se svou aktivitou nejvíce projeví v roce 1848, kdy mimo jiné na svých školách požadovali možnost rozvíjet své fyzické a branné dovednosti („50 let vysokoškolského sportu,“ 1974).

Rok 1848, ovlivněný mnoha revolučními událostmi, zapříčinil náhlý rozvoj různých spolků, i studentských, kde ve sportovní činnosti převládal tělocvik s herním zaměřením. V roce 1862 byl založen sokol dr. Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem a další celonárodní tělovýchovné organizace.

Přelom devatenáctého a dvacátého století je vnímán jako období, kdy se vliv tělesného cvičení podílí na vývoji osobnosti. Sportovní rozvoj je s odstupem času přebírán a realizován v ostatních tělovýchovných spolcích a organizacích a je pojímán jako součást společenského života.

Období před rokem 1910, které je mimo jiné považováno za období založení Svazu československého studentstva, můžeme popsat, jako období počátků organizované i volné péče o tělesnou výchovu a sportování mládeže, která studovala na pražských vysokých školách.

S počátky organizovaného vysokoškolského sportu na českých vysokých školách v Praze, jsou především spojena dvě jména, Antonín Křištof a František Smotlach. V roce 1908 byl na pražské Karlo-Ferdinandově univerzitě zřízen lektorát tělovýchovy a her, jehož prvním profesorem byl prof. Křištof. Pan profesor se stal průkopníkem nové sportovní hry – česká házená.

2.8.1.1 Vysokoškolský sport od roku 1910-1918

Po jeho úmrtí v roce 1910 byl povolán na místo prof. Křištofa pan doc. Smotlach, který přišel na univerzitu jako nadšený sokolský tělocvičný a sportovní pracovník. Jeho

úmysl byl prostý – organizovat v tělocviku a sportu veškeré pražské studentstvo (Bělohávek, 2010).

František Smotlacha navázal na předčasně zesnulého prof. Křištofa a stal se učitelem tělesné výchovy a sportu na nejstarší české vysoké škole. Následně na to se snažil o založení lektorátu tělesné výchovy a sportu na českém vysokém učení technickém. Ovšem ke zřízení nedošlo, jelikož vídeňské ministerstvo kultu a vyučování neuvolnilo dostatek finančních prostředků a profesorský sbor techniky považoval za nevhodné, aby na ní lektor tělesné výchovy pracoval bezplatně.

Po vzniku samostatného československého státu přešel Smotlacha trvale na Karlovu univerzitu, kde začal budovat tělovýchovný ústav a následně v roce 1919 dosáhl zřízení lektorátu tělesné výchovy i na Českém vysokém učení technickém. S odstupem času se oba ústavy shodly a vytvořily Ústředí vysokoškolského sportu Praha, které Smotlacha charakterizoval jako instituci školskou, úřední a zároveň studentskou, samosprávnou, určenou tělesné výchově, rekreaci a sportu posluchačstva českých vysokých škol v Praze. Později byl úkol ústředí rozšířen o rozvoj vědeckého výzkumu v tělesné výchově.

„V souladu s pojetím anglického systému sportů a her zdůrazňoval, že úkolem tělesných a sportovních cvičení je, pokud jde o morální a volní vlastnosti, rozvíjet nejen smysl pro kázeň a pořádek cvičenců, ale poskytovat jim také možnost seberealizace, vyvolávat v nich radost z volného pohybu, z her a cvičení“ (Zdvíhal, 1990, p. 7).

Smotlacha v průběhu svého života usiloval v mnoha periodikách o postavení tělesné výchovy na vědecký základ, přičemž vycházel z biologických potřeb člověka. Svůj koncept moderní tělesné výchovy označoval: „Biologická metoda“ (biogymnika). Cílem bylo dosáhnouti zdravého prožití života a tím také lépe a spokojeněji. V návaznosti na uplatnění své biologické metody, přišel Smotlacha s myšlenkou škol v přírodě. Tato metoda byla po mnoha let zkoušena a její účinky prověřovány na svých členech tělovýchovné školy mládeže, přičemž nešlo pouze o povznesení fyzických atribut, ale o povznesení celého člověka – jeho těla i ducha.

Smotlacha považoval biologickou metodu za nezbytnou převážně u lidí, kteří se ve své práci málo pohybují. Především u této kategorie považoval Smotlacha za nezbytné, aby každý den prováděli cvičení působící na krevní oběh a tím také na látkovou výměnu (Bělohávek, 2010).

Zdvíhal (1990) uvádí, že začátky Smotlachy nebyly nijak lehké, od roku 1910-1920 nebyl za svou práci odměněn, pracoval zadarmo. Dokonce ústav tělesné výchovy,

který byl nejen jeho pracovnou, ale i skladem, úřadovnou, byl až do konce roku 1923 umístěn v jeho soukromém bytě.

Tělesná cvičení a sport sloužila jako nástroj a prostředek tělesné výchovy, rekreace a brannosti na českých vysokých školách v Praze. Pomoci těmito nástroji chtěl Smotlacha docílit u studentů fyzické všestrannosti, která umožňovala uplatnění ve výkonnostním a vrcholovém sportu. Smotlacha zastával hesla „zdraví, síla, brannost, vítězství a krása“.

Po první světové válce se začala prosazovat tělesná výchova studentek, která do té doby neexistovala. Výchova se zpočátku věnovala spíše rytmice, házené, tenisu a bruslení.

Smotlacha zdůrazňoval v procesu všech tělovýchovných, branných, sportovních a rekreačních činnostech výchovný a vzdělávací aspekt. Nešlo mu jen o sport pro sport, ale i o ideje propojení tělesné kultury s kulturou ducha. Studenti absolvující tělesnou a sportovní výchovu, měli disponovat silou, obratností, vytrvalostí, odvahou, klidem, otužilostí a rozvahou, silou vůle a statečností.

Smotlacha sdružoval studenty do odborů, klubů, oddílů, kroužků, sborů a středisek podle různých hledisek: podle fakult, kolejí, sportovních odvětví, bydliště.

Po převratu roku 1918 vysokoškolský sport Praha působil nejen mezi studenty Univerzity Karlovy a Českého vysokého učení technického, ale uplatňoval se v celém československém tělovýchovném hnutí. Stal se vzorem pro vysokoškolskou mládež v Brně a v Bratislavě.

Od prvopočátků podporoval Vysokoškolský sport Praha styk sportovců s cizinou. Studenti měli možnost navštívit severní Afriku, Malou Asii a samozřejmě celou Evropu.

Okupace českých zemí nacistickým Německem a druhou světovou válkou se podepsalo na přetrnutí Smotlachova díla, avšak neupadlo do zapomnutí, jelikož našlo po osvobození nejednoho následovníka. Došlo k několika reorganizacím, ne vždy šťastným, nikdy však odkaz F. Smotlacha nebyl zpronevěřen (Zdvíhal, 1990).

Dr. Smotlacha zastával také heslo: „drahé sporty levně“. Obnášelo to své pomoci udržování sportovních hřišť a cvičebních prostor, zajišťoval pro studenty levně přístup na hřiště, plovárny a taky kluziště, podílel se na organizování turistických výprav. Členy vysokoškolského sportu nebyli pouze zájemci z řad sportovců s výbornými výsledky, ale taky členové, kteří chtěli dosáhnout pouze drobných výhod, např. zlevněné jízdné, slevy ve sportovních obchodech, bezplatná odborná pomoc v motoristických a leteckých dílnách apod.

Můžeme říci, že především zásluhou Františka Smotlacha se stal československý vysokoškolský sport progresivním, který se svými cíli a obsahem stal pro své studenty nejen velmi přitažlivým, ale důležitým a významným i z hlediska společenského, výchovného a zdravotního (Bělohávek, 2010).

Od roku 1912 můžeme sledovat první snahy o organizaci sportovní činnosti na vysoké škole v Brně, byl založen Sportovní klub Česká Technika a v roce 1913 a 1914 se utkala proti sobě družstva z Prahy a Brna ve fotbalovém utkání.

2.8.1.2 Vysokoškolský sport od vzniku Československa 1918 do roku 1945

Po převratu roku 1918 došlo k rozšíření sportovní činnosti. Do lektorátu tělocviku přešly oddíly, které dříve spadaly pod Sokol. Studenti začali mít zájem o další sporty: tenis, box, plavání, lehkou atletiku a sportovní hry. SK Česká Technika nestačila uspokojit nové požadavky studentů a v roce 1924 došlo ke zrušení SK. Vznikl nový odbor „Tělovýchovný a sportovní odbor spolku posluchačů Techniky“ se zkratkou TASO (Zdvíhal, 1990).

Následně došlo ke zřízení lektorátu tělesné výchovy na Masarykově univerzitě a lektorátu sportu a her na České vysoké škole technické v Brně. Vedoucím obou lektorátů se stal v roce 1927 tehdy pětadvacetiletý František Vojta. O měsíc později zavedl Vysokoškolský sport Brno (VSB), tím zapříčinil ukončení působnosti obou dřívějších spolků TASO a SSU.

Tak jako v Praze, tak i v Brně byl vysokoškolský sport jako jediná dobrovolná studentská organizace ve městě, úzce spjata s institucí školskou a státní. Tato spolupráce všech složek se ukázala jako prospěšná nejen na počátku, ale i v dalším vývoji (Zdvíhal, 1990).

Úřední zpráva koncem prvního roku činnosti v roce 1927 uvádí 245 členů, kteří se věnovali tenisu, atletice, plavání, boxu, šermu, vodní turistice, lyžování a odbíjené.

Rok 1930 se stává významným mezníkem ve vývoji Vysokoškolského sportu Praha a zároveň se Dr. Smotlachovi dostává poct a uznání, ale i darů ke zlepšení podmínek a zrychlení tempa vývoje VŠ sportu

V leteckém sportu se angažovali studenti ČVUT, kteří postavili hangár a začali ve vývoji větroňů. S odstupem času byla zařazena výroba motorových letadel a výcvik prvních pilotů. V roce 1934 měl letecký sport už 170 členů, 50 motorových a 58 plachtařských pilotů. Ve školním roce 1934/1935 se počet aktivních sportovců v Brně zvyšoval až k maximu 1792 sportovců.

Členská základna Vysokoškolského sportu Praha čítala ve třicátých letech v 27 sportovních klubech, cca v pěti stech sportovních oddílech, v turistice a táboření organizování na sedm tisíc studentů a tisíc hospitantů.

Za vedení Dr. Smotlachy byl život studentů Univerzity Karlovy a Českého vysokého učení technického a ostatních pražských vysokoškoláků soustředěn do tělocvičen a hřišť Strakovy akademie. Až do roku 1938 Ústředí Vysokoškolského sportu Praha užívalo řadu dalších zařízení: 9 tělocvičen, 15 hřišť, 6 plováren, 21 dvorců na odbíjenou, 78 dvorců pro tenis, loděnice, střelnice, letiště a hangár, turistickou chatu a letní farmu.

Koncem 30. let byl vydán nový zákon vztahující se k povinné branné výchově. Rozhodnutí ministerstva bylo zapříčiněno ohrožováním nacistického Německa a ministerstvo vycítilo potřebu zvýšit péči o fyzickou zdatnost a morálně-politickou výchovu. Tudíž se upustilo od dobrovolné v zájmové sféře a přešlo se k povinnosti. Vysoké školy měly v podstatě 4 úkoly. Zabezpečit brannou průpravu mravní a naukovou, brannou průpravu tělesnou, výcvik v pomocných a branných službách, branný výcvik. Znamenalo to pro školy změnu osnov a zařazení nového předmětu „Nauka o obraně státu“.

Před druhou světovou válkou byli organizátoři přesvědčeni, že akademické hry jsou čistě nepolitického charakteru. Bohužel můžeme vidět, že již v roce 1939 došlo k rozdělení zemí na demokratické a země totalitní. Tento rok je též považován za velice tragický. Došlo k uzavření vysokých škol, studenti byli odvázeni do koncentračních táborů, majetek vysokoškolského sportu zabaven a sportovní objekty zabrány hitlerovskou válečnou jednotkou. Na dalších šest let byl vysokoškolský sport zlikvidován (Bělohávek, 2010).

2.8.1.3 Vysokoškolský sport Československa v poválečném období, 1945-1985

Období po druhé světové válce přineslo vysokoškolskému světu světlé časy. Zájem se zvýšil o dvojnásobek, než byl před válkou. Znovu se otevřely ústavy pro tělesnou výchovu na vysokých školách a začala snaha o obnovu vysokoškolského sportu.

V roce 1946 proběhl první světový kongres studentů v Praze a byl založen Mezinárodní svaz studentstva (MSS) – L'Union Internationale des Etudiants (U.I.E.) se sídlem v Praze. Hlavním úkolem a cílem bylo obnovit pro studenty předválečnou tradici světových akademických zimních i letních her, organizovat mezinárodní výměny,

turnaje, letní i zimní tábory, kurzy, pomáhat s výstrojí a výzbrojí pro rozvoj sportu v jednotlivých zemích, předávat zkušenosti a propagovat tělesnou výchovu a sport mezi studenty v tisku i ve zvláštní publikaci.

Dne 27. února 1948 bylo přijato předsednictvem Ústředního akčního výboru Národní fronty rozhodnutí, že jedinou organizací pro tělovýchovu u nás bude Československá obec sokolská (ČOS), došlo ke sjednocení všech svazů, spolků a klubů.

Po únoru 1948 VS Praha i VS Brno během roku 1949 zanikly. Pražští sportovci se rozprchlí do svých klubů, v Brně se pokoušeli pokračovat pod hlavičkou Včely Brno, ale snaha přišla vniveč. Téhož roku byly v Československu upořádány VIII. Zimní světové univerzitní hry ve Špindlerově Mlýně. Bohužel se projevíly politické situace na nepříznivou účast. I přes to bylo 300 účastníků a kolem 40 000 diváků.

Tentýž rok nastupuje na oddělení tělovýchovy a sportu ministerstva školství zkušený pracovník v tělovýchově Vladimír Pokorný a ujímá se řízení oblasti tělesné výchovy na vysokých školách a spolu s kolegy ruší všechny Ústavy pro tělesnou výchovu na vysokých školách a zavádí na všech vysokých školách katedry tělesné výchovy.

V. Pokorný svolal všechny vedoucí kateder tělesné výchovy k historické poradě a vytyčil cíle, poslání a úkoly těchto pracovišť. Vytyčil dvě formy tělesné výchovy, dobrovolnou a povinnou, obě formy v podstatě zachovávají jednotu a charakter až do dnešních dnů.

V roce 1953 dochází k zahájení studia na Institutu tělesné výchovy a sportu (ITVS). Úkolem bylo vzdělávat nové vysokoškolské pracovníky pro oblast dobrovolné tělovýchovy, pro katedry tělesné výchovy na vysokých školách a pro potřeby armády. O pět let později byl Institut přidružen k Vysoké škole pedagogické, kde vznikla samostatná fakulta. V roce 1959 došlo ke zrušení VŠP a vysokoškolské vzdělání se vrátilo na UK a Institut byl včleněn jako fakulta do svazku UK a od roku 1965 nese název Fakulta tělesné výchovy a sportu UK (FTVS UK).

V roce 1957 byla ministerstvem ustanovena jednotná tělovýchovná organizace – Československý svaz tělesné výchovy (ČSTV), dochází ke zrušení organizací (Dynamo, Spartak, Lokomotiva, Tatran, Jiskra a další). Začala se propagovat idea, že v každém městě bude zřízena Vysokoškolská tělovýchovná jednota – VŠTJ. 17. listopadu byl opět počátek organizování různých turnajů, soutěží, utkání, pochodů a turistických akcí. S odstupem času se začala projevovat zásada z roku 1956 o zřízení VŠTJ jako nevhodná, jelikož zapříčinila zpomalení rozvoje a propojení mezi jednotami a vysokými

školy. Proto se prosadil v roce 1961 nový návrh, aby každá KTV měla příslušnou VŠTJ. Tento návrh se projevil jako velkým přínosem pro rozvoj sportu. Činnost jednot byla financována MŠMT, prostory zdarma propůjčovány VŠ. Tyto zásluhy patří především pracovníkům MŠ a VŠ Pokorného, Fuhrmana, Čápa, Volrába, Reitmayera a Jančálka.

Počátky dnešních univerziád sledujeme ve sportovních přeborech vysokých škol (SPVŠ) z roku 1956/1957. Šlo o sjednocení oddílů fakultami TV s podobnými oddíly tělovýchovných jednot. Díky sjednocení oddílů se nastavil nový systém, který odpovídal požadavkům ČSTV, to mělo za následek vyřešení problému týkající se materiálně technických věcí. Prvního přeboru se zúčastnilo kolem 17 000 studentů, což bylo považováno za nesmírný úspěch. Soutěžilo se v atletice, plavání, lyžování, kopané, košíkové a odbíjené. Od této chvíle se konají SPVŠ každoročně.

V roce 1961 došlo k významné etapě vysokoškolského sportu a vysokoškolských soutěží, období československých univerziád. Zimní část měla na starost Univerzita Palackého v Olomouci a pořádala ji na Chopoku, letní část fakulta Lékařská fakulta v Hradci Králové. Od této chvíle jsou univerziády pořádány každé dva roky.

Dalším důležitým mezníkem pro vývoj technických sportů bylo přijetí Jednotného systému branné výchovy obyvatelstva (19.3.1971) a následného Zákona o branné výchově. V 70. a 80. letech došlo k zařazení technických sportů (letecké modelářství, ploutvové plavání, radiový orientační běh atd.) na univerziády a konaly se také mistrovství v technických sportech.

2.8.1.4 Vysokoškolský sport Československa po roce 1985

Konec osmdesátých let znamenal velké změny ve financování. Československé vysoké školy musely přistoupit na nové systémy řízení, hospodaření a docházelo ke ztrátě jistoty ve financování ze strany ministerstev.

Fakulty vysokých škol, ne všechny podotýkám, dostaly pravomoc o samostatném rozhodování v učebních plánech fakult. Docházelo k velmi silným tlakům na likvidaci určitých předmětů, včetně tělesné výchovy. Aby toho nebylo málo, tak proces byl potlačován snižováním dotací pro fakulty, tedy katedry a tím pádem na mimoškolní tělesnou výchovu.

Hlavním úkolem nastávajícího období bylo především obhájit postavení kateder na všech vysokých školách a zamezit likvidaci. Zároveň bylo úkolem propojení zájmové tělesné výchovy s výukou tělesné výchovy a výkonnostním sportem, tím by se

zajistila hlubší spolupráce kateder a vysokoškolských klubů. Došlo také k iniciaci transformace Vysokoškolského sportovního centra, ve smyslu navázání hlubší spolupráce s ČVS. Byla stanovena nová kritéria pro financování klubů a společnými silami s MŠMT byly zpracovány nové směrnice a návod k poskytování stipendií a trenérských odměn.

V roce 1990 došlo ke svolání schůze a ukončení působnosti ÚV ČSTV a schválení nových stanov a názvu – Československý vysokoškolský sport (ČVSV). Bylo potřeba pro rozvoj ČVS začlenění České asociace akademických technických sportu (ČAATS) do struktury vysokoškolského sportu, stalo se tak 1991. Autonomie sportů se promítla do změny názvu společného svazu – Česká a Slovenská federace vysokoškolského sportu (ČSFVS), ke kterému došlo v roce 1992 v Brně (Bělohlávek, 2010).

2.8.1.5 Český vysokoškolský sport od roku 1993

V roce 1993 došlo k rozdělení Československa na dva autonomní státy, Česká republika a Slovenská republika. Téhož roku dochází k uspořádání poslední společné univerziády – zimní část v Hradci Králové a letní část v Bánské Bystrici. Taktéž dochází ustanovení nového výboru a opět k přejmenování z ČVS na Česká asociace akademického sportu (ČAAS). Následující univerziády byly poctěny týmy z jednotlivých zemích, České republiky a Slovenské republiky.

V devadesátých letech nebyl vývoj vysokoškolského sportu vůbec jednoduchý. Docházelo ke spoustě legislativních změn, které se vztahovaly k organizačně administrativním záležitostem, včetně obsahových. V roce 1995 došlo k založení ankety o nejúspěšnějším akademickém reprezentantovi, dále nezapomněli ani na pracovníky a vznikla tradice každoročního oceňování zasloužilých pracovníků medailí „Tibi Gratis“, zároveň vznikla Nadace na rozvoj vysokoškolského sportu, která měla zlepšit rozvoj všech forem tělovýchovných a sportovních aktivit studentů.

Bohužel došlo k obdobím, kdy bylo potřeba opět hájit na vysokých školách výuku tělesné výchovy, aby se předešlo zrušením kateder. Primárním zdrojem pro financování stále zůstává výrazná pomoc z MŠMT. Bohužel jen částečně se daří získat na svou stranu finanční prostředky od sponzorů.

Rok 1996 byl přínosný pro ČAAS, došlo k přípravě a realizaci dohod, mezi jednotlivými katedrami a ČAAS, zkvalitnil se mediální výstup vysokoškolského sportu a tím došlo k samotnému zkvalitnění. Za touhle zásluhou stojí redaktor rozhlasu Zdeněk

Vlk. Vzniká první časopis s názvem „Akademický sport“, pod vedením redaktora Jaroslava Velíška.

Název ČAAS, respektive zkratku, jsme mohli v roce 1999 slyšet naposledy. Dochází k přejmenování asociace na „Česká asociace univerzitního sportu“ (ČAUS). Důvod byl prostý, většina vysokých škol se přejmenovávala na univerzity. Taktéž federace FISU užívají ve větším případě název „univerzitní“.

Následující období až do současnosti je charakterizováno jako neustálé hledání finančních zdrojů, pro zajištění bezproblémového chodu celé asociace. Státní podpora je velká, ale bohužel nikoliv natolik, aby pokryla celé náklady (Bělohlávek, 2010).

2.8.2 *Akademický sport v Olomouci*

Počátky vysokoškolského sportu v Olomouci nesahají příliš daleko, jelikož samotná historie je poměrně mladá. Počátky sportu nacházíme ve spojitosti s obnovením University v Olomouci v roce 1946. Na nově otevřené Universitě Palackého byl zřízen Ústav pro tělesnou výchovu, kde učitelé dobrovolně začali organizovat tělovýchovnou a sportovní činnost studentů. To zapříčinilo počátek vzniku prvních tělovýchovných kroužků, které se staly zárodky později vzniklých sportovních oddílů.

Jedny z prvních kroužků, které mohli studenti navštěvovat byly: všeobecná průprava, lehká atletika, plavání, vodní pólo, lyžování, sportovní gymnastika, odbíjená a košíková.

V roce 1950 byl založen na univerzitě TJ Sokol Universita Palackého, která řídila a organizovala dobrovolnou tělesnou výchovu až do roku 1953. Dobrou činnost zejména vykazovaly oddíly košíkové, odbíjené, plavání a sportovní gymnastiky. Do obliby se především dostaly turnaje napříč fakultami a ročníky.

V letech 1952-1953 došlo ke kvalitativnímu zvratu, ve vývoji dobrovolné tělesné výchovy na Universitě Palackého. Učitelé, nově vzniklých kateder tělesné výchovy, zakládají v roce 1953 DSO Slavia Olomouc, která se později přejmenovává na TJ Slavia Universita Olomouc.

Mezi největší a po výkonnostní stránce nejsilnější patří oddíl odbíjené, který v průběhu dvaceti let dosahoval výborných výsledků v mužské i ženské kategorii. V roce 1970 oddíl dosáhl nejvyššího úspěchu, kdy družstvo mužů i žen se probojovalo do nejvyšší soutěže („50 let vysokoškolského sportu,“ 1974).

V roce 1972 bylo evidováno v TJ cca 1300 členů ve třinácti sportovních oddílech, kdežto už v devadesátých letech se počet navýšil na 2000–2500 členů, počet oddílů 20–24 a počet studentů a zaměstnanců UP od 900–1500.

Podmínky pro rozvoj vysokoškolských sportovců se výrazně zlepšily výstavbou sportovní haly UP v letech 1974–1978, která byla iniciována za předsednictví V. Hlavy.

Období kolem roku 1990 je ve znamení velkých změn. V roce 1992 se VTJ Universita Olomouce přejmenovává do dnešní podoby, Sportovní klub Univerzity Palackého (SKUP). Snahou výkonného výbor SKUP je poskytnout oddílům co největší samostatnost, zajištění co nejlepších podmínek a zvyšování členské základny, především z řad studentů UP (Univerzita Palackého v Olomouci, 2018).

Ke stále větším oblíbám mezi sportovci na Univerzitě Palackého řadíme sportovní přebory vysokých škol. Přeborů se každým rokem zúčastní na tisíce zájemců ze všech fakult univerzity. Ti nejlepší se dále proboují do vyšších kol, Akademických mistrovstvích a na Universiádách, kde každým rokem pozorujeme velmi dobré výsledky univerzitních reprezentantů („50 let vysokoškolského sportu,“ 1974).

2.8.3 *Akademický hokej na území Čech a Moravy do vzniku samostatné ČR*

Jak uvádí autoři (Bělohlávek, 2010; Bohdál, 2000; „50 let vysokoškolského sportu,“ 1974) zmínky o akademickém hokeji sahají do začátku 20. let 20. století a jsou úzce spjaty s vývojem akademického sportu v ČR, viz. kapitola 2.8.1.

Základní stavební kámen akademického hokeje nacházíme právě v Praze na vysokoškolské půdě. Nejrozšířenější sporty vysokoškolského sportu v Praze začínají organizovat do oddílů a lední hokej se pomalu dostává do popředí popularity. Roku 1927 podle vzoru pražského sportu, byl zřízen i sport v Brně, mezi které se roku 1934/1935 připsal i samostatný lední hokej a taktéž sport v Bratislavě. S odstupem času se připojovaly další oddíly z Pardubic, Liberce, Zlína, Olomouce a Karviné.

Největší rozmach ve vysokoškolském sportu byl v roce 1952, kdy došlo k ustavením kateder tělesné výchovy na vysokých školách, zapříčinilo to vzrůst vysokoškolských klubů a následek byl vznik vysokoškolských přeborů (SPVŠ), které umožnily masovou účast studentů v jednotlivých sportech, včetně ledního hokeje.

Důležitým datem, které se vztahuje k akademickým mistrovstvím je rok 1970. Dochází k organizování mistrovství zvláště v České republice a na Slovensku, pouze ve sportech s nízkou účastí je zachováno propojení. Až do školního roku 1990/1991 se

hrál lední hokej v oblastních přeborech. Ve školním roce 1990/1991 bylo ustanoveno komisí rozhodnutí, že lední hokej bude vrcholit Akademickým mistrovstvím.

3 CÍLE

Cílem práce je charakterizovat vývoj českého akademického hokeje na mezinárodní úrovni od vzniku samostatné české republiky a systém řízení akademického hokeje od roku 2005.

Dílčí cíle:

- Vyhodnotit účast na zimních světových univerziádách od roku 1993.
- Popsat organizační strukturu řízení českého akademického hokeje od roku 2005 do současnosti.
- Popsat Evropskou univerzitní hokejovou ligu.

4 METODIKA

Dokumenty, které jsem analyzoval k psaní své bakalářské práce, byly písemného charakteru a v elektronické podobě, nacházející se na internetu, vycházející z primárních i sekundárních zdrojů. Důležitost jsem kladl na zachování chronologického aspektu práce.

Při psaní bakalářské práce jsem použil následující metody:

1. Heuristika - heuristickou metodu, jedna z definic charakterizuje následovně: „Věda zkoumající tvůrčí myšlení, také heuristická činnost, tj. způsob řešení problémů“ (Maňák & Švec, 2012, 113).
2. Analýza dokumentů - jedná se o významnou metodu analýzy, využívanou ke sběru dat při provádění výzkumu, ve kterém dokumenty mohou být použity jako primární, nebo sekundární zdroj informací. Jedná se o sadu metodických postupů získaných z dokumentárních zdrojů ve studiu společenských jevů a procesů za účelem řešení konkrétních výzkumných problémů (Surynek, Komárková & Kašparová, 2001, 129).
3. Hypotéza – pochází z řeckého hypo-thesis = podklad, princip, předpoklad – tvrzení, které pouze předpokládáme a nemůžeme se spolehnout na jeho pravdivost. V duchu moderní vědy nelze jednou provždy dokázat pravdivost žádné hypotézy (i když nic není tak jednoduché, viz níže druhy hypotéz), nicméně minimálně je možné hypotézu ověřovat prostřednictvím experimentů (Dědinová, 2012).
4. Syntéza – znamená: „Postupovat od části k celku. Dovoluje poznávat objekt jako jediný celek. Je to spojování poznatků získaných analytickým přístupem. Syntéza tvoří základ pro správná rozhodnutí“ (Molnár, et. al., 2012, 42)

5 VÝSLEDKY A DISKUZE

5.1.1 Řízení akademického hokeje v letech 2005-2018

Akademický sport v zásadních odvětvích je řízený technickými komisemi, které jsou řízeny předsedou, místopředsedou a jednotlivými členy. Tato komise organizuje průběh a přípravu jednotlivých kvalifikačních kol, případně celého akademického mistrovství. Současně se komise stává poradním orgánem pro výkonný výbor ČAUSU k plnění svých cílů a poslání. Předsedové a další členové komisí jsou schvalováni výkonným výborem ČAUSU. Úkolem komisí je zabezpečení a organizace Českých akademických her, Sportovních přeborů vysokých škol a dalších akademických soutěží. Navazují spolupráci se sportovními svazy na přípravě, nominacích a účasti akademických reprezentantů ČR v mezinárodních soutěžích (ČAUS, 2018).

5.1.1.1 Komise sportovních přeborů vysokých škol v ledním hokeji

Přehled komisí sportovních přeborů vysokých škol v ledním hokeji vychází z dohledatelných záznamů akademického mistrovství České republiky v ledním hokeji uchovaných v archivu ČAUS. Akademické mistrovství v ledním hokeji je od roku 2005 každoročně pořádáno ve městě Slaný u Prahy. Akademické mistrovství České republiky je vrchol univerzitní soutěže v ledním hokeji v České republice a vychází z oblastních přeborů.

Na pozici předsedy od roku 2005, je zvolený Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.

Tabulka 1. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2005 (Slonková, 2005).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala	fiala@ftvs.cuni.cz
	PaedDr. Jan Eysselt	eysselt@ftvs.cuni.cz
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Ing. Jiří Mildorf	Jiri.mildorf@vslib.cz
	PhDr. Jiří Havel, CSc.,	jhavel@mendelu.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	Zdenek.brazdil@centrum.cz

V roce 2005 proběhlo Akademické mistrovství v ledním hokeji. Řídící komise pro lední hokej byla sedmi členná. Předseda komise byl Mgr. Ing. Miloš Fiala.

Tabulka 2. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2006 (Slonková, 2006).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala	fiala@ftvs.cuni.cz
	PaedDr. Jan Eysselt	eysselt@ftvs.cuni.cz
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Ing. Jiří Mildorf	Jiri.mildorf@vslib.cz
	PhDr. Jiří Havel, CSc.,	jhavel@mendelu.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz

Řídící komise se pro tento rok nezměnila.

Tabulka 3. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2007 (Slonková, 2007).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Ing. Jiří Mildorf	Jiri.mildorf@vslib.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zanys@atlas.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz

Při pořádání akademického mistrovství v ledním hokeji v roce 2007 došlo ke změně v řídicí komisi, PaedDr. Jan Eysselt byl vystřídán Mgr. Jaroslavem Liškou a PhDr. Jiří Havel, CSc. panem PaedDr. Jan Zachrlou.

Tabulka 4. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2008 (Slonková, 2008).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Mgr. Pavel Krásný	p.krasny@ktv.zcu.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zаныs@atlas.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz

V roce 2008 před organizováním akademického mistrovství v ledním hokeji došlo ke změně, pan Ing. Jiří Mildorf byl vystřídán Mgr. Pavlem Krásným.

Tabulka 5. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2009 (Slonková, 2009).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.,	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Mgr. Pavel Krásný	p.krasny@ktv.zcu.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zаныs@atlas.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz

Řídící komise pro akademické mistrovství v roce 2009 zůstalo od předchozího ročníku ve stejném složení.

Tabulka 6. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2010 (Slonková, 2010).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.,	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Mgr. Pavel Krásný	p.krasny@ktv.zcu.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zanys@atlas.cz
	Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz
	Mgr. Jakub Havel	Jakub.havel@mendelu.cz

Řídící komise pro rok 2010 byla doplněna panem Mgr. Jakubem Havlem z Mendelovy univerzity.

Tabulka 7. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2011 (Slonková, 2011).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.,	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	PhDr. Radek Vobr, PH.D.,	rvobr@pf.jcu.cz
	Mgr. Pavel Krásný	p.krasny@ktv.zcu.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zanys@atlas.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz
	Mgr. Jakub Havel	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

Akademické mistrovství v roce 2011, pořádané jako tradičně ve městě Slaný, bylo řízeno komisí ve složení devíti členů. Novým členem se stal PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.

Tabulka 8. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2012 (Slonková, 2012).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Radim Kofránek	radim.kofranek@osu.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	PaedDr. Jan Zachrla	zanys@atlas.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.	nykodym@fsps.muni.cz
	PaedDr. Zdeněk Brázdil	zdenek.brazdil@centrum.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

V roce 2012 byla devíti členná řídicí komise ledního hokeje obměněna jedním členem. Pan PhDr. Radek Vobr, PH.D. byl nahrazen Mgr. Radimem Kofránkem.

Tabulka 9. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2013 (Slonková, 2013).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Radim Kofránek	radim.kofranek@osu.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

V roce 2013 došlo ke snížení počtu členů v řídicí komisi pro akademické mistrovství v ledním hokeji. Z předchozí devíti členné komise se stala sedmi členná. Komisi opustil PaedDr. Jan Zachrla a PaedDr. Zdeněk Brázdil.

Tabulka 10. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2014 (Slonková, 2014).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Radim Kofránek	radim.kofranek@osu.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

Komise pro akademické mistrovství v ledním hokeji v roce 2014 zůstala v původním složení.

Tabulka 11. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2015 (Slonková, 2015).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Radim Kofránek	radim.kofranek@osu.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

Pro akademické mistrovství v ledním hokeji v roce 2015 byla komise nezměněná.

Tabulka 12. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2016 (Slonková, 2016).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Petr Filip	Petr.filip@upce.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz
	Mgr. Jiří Židek	Jiri.zidek@vsb.cz

Řídící komise ledního hokeje byla v roce 2016 obměněna. Mezi nové členy se zařadil Mgr. Petr Filip, Mgr. Jiří Židek a komisi opustil Mgr. Radim Kofránek.

Tabulka 13. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2017 (Slonková, 2017).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Petr Filip	Petr.filip@upce.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

V roce 2017 řídící komisi ledního hokeje pro akademické mistrovství opustil Mgr. Jiří Židek.

Tabulka 14. Komise sportovního přeboru v ledním hokeji v roce 2018 (Slonková, 2018).

	Členové	Kontakt
Předseda	Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.	fiala@ftvs.cuni.cz
	Mgr. Jaroslav Liška	-
	Mgr. Petr Filip	Petr.filip@upce.cz
	Mgr. Petr Valach, Ph.D.	pvalach@ktv.zcu.cz
	doc. Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.,	nykodym@fsps.muni.cz
	Mgr. Jakub Havel, Ph.D.	Jakub.havel@mendelu.cz
	PaedDr. Zdeněk Valjent, Ph.D.	zdenek.vajlent@utvs.cvut.cz

Řídící komise ledního hokeje pro rok 2018 zůstala nezměněná od předchozího ročníku.

V kapitole 5.1.1 vidíme jednotlivé tabulky zmiňující řídicí komisi, včetně kontaktů na jednotlivé členy pro jednotlivé ročníky akademického mistrovství České republiky v ledním hokeji. Z tabulek vyplývá, že od roku 2005 do roku 2018 se konalo každoročně akademické mistrovství v ledním hokeji, které se odehrávalo ve městě Slaný. Řídící komise byla v letech 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2013, 2014, 2015, 2017 a 2018 složena ze sedmi členů, v roce 2010 a 2016 se skládala z osmi členů, v roce 2011 a 2012 byla složena z devíti členů, což byl nejvyšší počet. Stálým předsedou řídicí komise je Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D. U zbylých členů docházelo téměř každoročně k obměně.

5.1.2 Účast českých akademických hokejistů na světových univerziádách v letech 1993-2017

Od vzniku samostatné České republiky se výběr univerzitních hokejistů pravidelně účastnil zimních univerziád, které probíhají každé dva roky, avšak hned v roce 1993 měl český tým absenci na zimní univerziádě v Polsku-Zakopaně.

Každoroční složení českého výběru má na starost ČAUS ve spolupráci s Českým svazem ledního hokeje.

5.1.2.1 Zimní univerziáda ve Španělsku – Jaka, 1995

První zimní univerziáda českého hokejového výběru od vzniku České republiky dopadla nad očekávání českého týmu. Ve španělské Jace, v roce 1995, obsadila druhé místo.

Tabulka 15. Účast českého hokejového týmu na univerziádě ve Španělsku (FISU, 2018).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Kazachstán	Manažer	Josef Dovalil
2.	Česká republika	Tech. vedoucí	Stanislav Gottwald
3.	Rusko	Hl. trenér	Zdeněk Pavliš
4.	Finsko	As. trenéra	Petr Sochor
5.	Ukrajina	Lékař	Ivan Bilik
6.	Čína	Masér, kustod	Jiří Stejskal
7.	Korea		
8.	Japonsko		

Český výběr při své premiéře na univerziádě ve Španělsku obsadil druhé místo. Na první příčce byl Kazachstán a hned za českým výběrem bylo Rusko. Realizační tým se skládal z šesti členů.

5.1.2.2 Zimní univerziáda v Jižní Koreji – Chonju, 1997

Na univerziádě v Jižní Koreji v roce 1997, v městečku Chonju, český tým předčil svůj výsledek z minulé univerziády a obsadil první místo. Český tým se z rázu stával obávaným soupeřem.

Tabulka 16. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Jižní Koreji (Slonková, 1997).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Česká republika	Hl. trenér	Petr Podlaha
2.	Finsko	As. trenéra	Zdeněk Pavliš
3.	Kanada		
4.	Rusko		
5.	Japonsko		
6.	Korea		
7.	Čína		
8.	Polsko		

V korejském Chonju se v roce 1997 České republice zadařilo a na Univerziádě obsadila první místo. Druhé bylo Finsko a třetí Kanada. Takovým úspěchem v ledním hokeji se Česká republika na univerziádě již nemůže pyšnit.

5.1.2.3 Zimní univerziáda ve Slovensku – Poprad, Tatry, 1999

Zimní univerziáda ve Slovenském Popradu a v Tatrách nedopadla pro český výběr dobře. Český tým měl ambice na obhajobu titulu, ale bohužel nestačil na své soupeře. Můžeme se domnívat, že právě to břemeno, které měli hráči z minulé univerziády, se podílelo na neúspěchu českého týmu.

Tabulka 17. Účast českého hokejového týmu na univerziádě ve Slovensku (Slonková, 1999).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Ukrajina	Manažer	Josef Dovalil
2.	Slovensko	Hl. trenér	Zdeněk Pavliš
3.	Kanada	As. trenéra	Petr Podlaha
4.	Rusko	Lékař	Miloš Bobula
5.	Česká republika	Masér, kustod	Jiří Stejskal
6.	Finsko		
7.	Japonsko		
8.	Korea		
9.	Chorvatsko		

V roce 1999 došlo ke změně realizačního týmu. Asistentem trenéra byl nově jmenován Petr Podlaha a lékařem se stal Miloš Bobula. Bohužel obhajoba minulého vítězství se nepodařila a český tým skončil na pátém místě. Vítězem se stala Ukrajina, následovalo Slovensko a Kanada.

5.1.2.4 Zimní univerziáda v Polsku – Zakopané, 2001

Zimní univerziáda v Polské Zakopané v roce 2001 znamenala obdobný scénář s ještě horším koncem pro český výběr. Očekávání ze strany fanoušků nebylo naplněno a český tým skončil na čtvrtém místě.

Tabulka 18. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Polsku (FISU, 2018).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Slovensko	Manažer	Jan Vavřečka
2.	Kanada	Hl. trenér	Zdeněk Pavliš
3.	Ukrajina	As. trenéra	Petr Podlaha
4.	Česká republika		
5.	Rusko		
6.	Polsko		
7.	Japonsko		
8.	USA		
9.	Korea		

Český tým se umístil na lepším místě oproti minulé univerziádě a skončil na čtvrtém místě. Vítězem se stalo sousední Slovensko, následovala Kanada a Ukrajina. Velká změna nastala i v realizačním týmu, kde místo manažera převzal Jan Vavřečka.

5.1.2.5 Zimní univerziáda v Itálii – Tarviso, 2003

Na zimní univerziádě v Itálii v roce 2003 se český neúspěch prohluboval. Zdali ovlivnil neúspěch na univerziádě obměnu realizačního týmu do dalších let, můžeme jen polemizovat.

Tabulka 19. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Itálii
(Dovalil, 2003).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Rusko	Manažer	J. Dovalil
2.	Slovensko	Hl. trenér	V. Caldr
3.	Kanada	As. trenéra	P. Podlaha
4.	Itálie	Lékař	P. Horovič
5.	Ukrajina	Masér	J. Stejskal
6.	Finsko		
7.	Česká republika		
8.	Korea		
9.	Japonsko		
10.	Čína		
11.	USA		

Univerziáda v Tarvisu nedopadla pro český tým přívětivě. Obsadili jsme 7. místo. Vítězem se stalo Rusko, na druhém místě bylo Slovensko a na třetím Kanada. Zpět do funkce manažera se vrátil pan Dovalil. Hlavním trenérem oproti minulé univerziádě se stal V. Caldr.

5.1.2.6 Zimní univerziáda v Rakousku – Innsbruck, 2005

Úspěch českého týmu na univerziádě v Rakousku byl světlym mezníkem mezi lety 1999-2015. Česko se po dlouhé době dostalo na medailové příčky.

Tabulka 20. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Rakousku (FISU, 2018).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Rusko	Hl. trenér	Jan Eysselt
2.	Česká republika	As. trenéra	Jan Zachrla
3.	Finsko		
4.	Rakousko		
5.	Kanada		
6.	Slovensko		
7.	Itálie		
8.	Japonsko		
9.	USA		
10.	Ukrajina		
11.	Korea		
12.	Čína		

Účast českého výběru v Rakousku dopadl přívětivě. Obsadili druhé místo, přední příčku obsadilo Rusko a třetí místo Finsko.

5.1.2.7 Zimní univerziáda v Itálii – Torino, 2007

Zimní univerziáda organizována v italském Torině znamenala pro český výběr velkou změnu, především v realizačním týmu. Bohužel výsledek umístění českého týmu nedopadl podle představ.

Tabulka 21. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Itálii (FISU, 2018).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Kanada	Manažer	Miloš Fiala
2.	Rusko	Hl. trenér	Jaroslav Liška
3.	Kazachstán	As. trenéra	Jan Zachrla
4.	Finsko	As. trenéra	Filip Pešán
5.	Slovensko		
6.	Itálie		
7.	Česká republika		
8.	USA		
9.	Japonsko		
10.	Korea		
11.	Velká Británie		

V roce 2007 se změnil celý realizační tým. Pozici manažera další řadu let přebírá pan Miloš Fiala. Hlavním trenérem pro univerziádu v Torině se stal Jaroslav Liška, asistentem Jan Zachrla a Filip Pešán. Česká republika obsazuje sedmé místo. Na prvním místě je Kanada, druzí jsou Rusové a třetí Kazachstán.

5.1.2.8 Zimní univerziáda v Číně – Harbin, 2009

Zimní univerziáda pořádaná na asijském kontinentu, v samotné Číně, nedopadla pro český tým slavnostně, medailové příčky se nedočkal.

Tabulka 22. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Číně (FISU, 2018).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Rusko	Manažer	Miloš Fiala
2.	Kanada	Hl. trenér	Jaroslav Liška
3.	Slovensko	As. trenéra	Jan Zachrla
	Česká republika	Lékař	Pavel Horovič
	USA	Kustod	Jiří Stejskal
	Japonsko		
	Korea		
	Velká Británie		

Česká republika na univerziádě v Číně se bohužel nedokázala probojovat na medailové příčky. První místo patřilo Rusku, druhé Kanadě a třetí Slovensku.

5.1.2.9 Zimní univerziáda v Turecku – Erzurum, 2011

Zimní univerziáda v Tureckém Erzurum nebyla opět pro český tým nijak přívětivá. Před českým týmem skončily všechny země, považovány za hokejové.

Tabulka 23. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Turecku (Fiala, 2011).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Rusko	Manažer	Miloš Fiala
2.	Bělorusko	Hl. trenér	Jan Zachrla
3.	Kanada	As. trenéra	Radek Hlavatý
4.	Kazachstán	As. trenéra	Jakub Havel
5.	Slovensko	Lékař	Pavel Horovič
6.	USA	Kustod	Jiří Stejskal
7.	Česká republika		
8.	Japonsko		
9.	Slovinsko		
10.	Španělsko		
11.	Korea		
12.	Turecko		

Český tým obsadil sedmé místo. Vítězem se stalo Rusko, na druhém místě bylo Bělorusko a třetí Kanada. V realizačním týmu došlo ke změně, z pozice asistenta trenéra povýšil na hlavního trenéra Jan Zachrla. Asistenty se stali Radek Hlavatý a Jakub Havel.

5.1.2.10 Zimní univerziáda v Itálii – Trentino, 2013

V italském Trentinu bohužel Česká republika obájila sedmé místo a nebylo se čím pyšnit, jelikož neskončila ani v první půlce tabulky.

Tabulka 24. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Itálii (Fiala, 2013).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Kanada	Manažer	Miloš Fiala
2.	Kazachstán	Hl. trenér	Jaroslav Liška
3.	Rusko	As. trenéra	Radek Hlavatý
4.	USA	As. trenéra	Jakub Havel
5.	Slovensko	Lékař	Pavel Horovič
6.	Itálie	Kustod	Jiří Stejskal
7.	Česká republika		
8.	Litva		
9.	Ukrajina		
10.	Švédsko		
11.	Japonsko		
12.	Velká Británie		

Vítězem v italském Trentinu v roce 2013 se stala Kanada, druhý byl Kazachstán a třetí Rusko. Česko obsadilo až sedmé místo. Hlavním trenérem se stal Jaroslav Liška.

5.1.2.11 Zimní univerziáda ve Španělsku– Granada, 2015

Krásná slunečná španělská Granada pozitivně zapůsobila na reprezentační výběr České republiky a po dlouhé době se Česko umístilo v první polovině tabulky.

Tabulka 25. Účast českého hokejového týmu na univerziádě ve Španělsku (Fiala, 2015).

		Realizační tým	
Pořadí	Stát	Funkce	Jméno
1.	Rusko	Manažer	Miloš Fiala
2.	Kazachstán	Hl. trenér	Jaroslav Liška
3.	Kanada	As. trenéra	Radek Hlavatý
4.	Česká republika	As. trenéra	Jakub Havel
5.	Slovensko	Lékař	Pavel Horovič
6.	Japonsko	Kustod	Jiří Stejskal
7.	USA		
8.	Korea		
9.	Švédsko		
10.	Španělsko		
11.	Čína		

Realizační tým zůstal nezměněný pro univerziádu ve Španělsku. Česká republika od minulé univerziády získala lepší pozici a obsadila čtvrté místo. Vítězem se stalo Rusko, druhý byl Kazachstán a třetí Kanada.

5.1.2.12 Zimní univerziáda v Kazachstánu – Almaty, 2017

Z tepla do zimy, aneb ze Španělska do Kazachstánu. Dalo by se říci, že poslední univerziáda byla psána stejným režisérem, kdy všechny týmy z prvních pěti míst z minulé univerziády obsadily stejné příčky.

Tabulka 26. Účast českého hokejového týmu na univerziádě v Kazachstánu (Fiala, 2017)

Pořadí	Stát	Realizační tým	
		Funkce	Jméno
1.	Rusko	Manažer	Miloš Fiala
2.	Kazachstán	Hl. trenér	Jaroslav Liška
3.	Kanada	As. trenéra	Radek Hlavatý
4.	Česká republika	As. trenéra	Jakub Havel
5.	Slovensko	Lékař	Pavel Horovič
6.	Litva	Kustod	Jiří Stejskal
7.	Japonsko		
8.	Švédsko		
9.	USA		
10.	Korea		
11.	Velká Británie		
12.	Čína		

Na poslední univerziádě si Česko udrželo své místo z předchozí univerziády a skončilo čtvrté. Přední příčky se opakovaly z předchozí univerziády. Realizační tým se osvědčil a zůstal neměnný.

Tabulka 27. Účast a úspěšnost jednotlivých zemí na univerziádách za období 1995-2017

Země	Medaile			Počet medailí	Počet účastí
	Zlatá	Stříbrná	Bronzová		
Kanada	2	2	6	10	11
Rusko	6	1	2	9	12
Kazachstán	1	3	1	5	6
Slovensko	1	2	1	4	10
Česká republika	1	2	x	3	12
Ukrajina	1	x	1	2	6
Finsko	x	1	1	2	6
Velká Británie	x	x	x	x	4
Čína	x	x	x	x	6
Korea	x	x	x	x	11
Švédsko	x	x	x	x	3
Litva	x	x	x	x	2
Japonsko	x	x	x	x	12
Itálie	x	x	x	x	4
Turecko	x	x	x	x	1
Slovinsko	x	x	x	x	1
Bělorusko	x	x	x	x	1
Španělsko	x	x	x	x	2
Polsko	x	x	x	x	2
Chorvatsko	x	x	x	x	1

Z tabulky vyplývá úspěšnost jednotlivých zemí. Česká republika se podle počtu medailí umístila na pátém místě. Nejvíce zlatých medailí získalo Rusko, nejvíce stříbrných Kazachstán a bronzových Kanada. Česká republika, Japonsko a Rusko se od roku 1995 do poslední univerziády v roce 2017 pravidelně zúčastňují světového turnaje.

Záměrem dvou dílčích cílů bylo popsat vývoj českého akademického hokeje na mezinárodní úrovni od vzniku samostatné České republiky a systém řízení akademického hokeje od roku 2005. Bohužel k tomuto tématu mnoho publikačních zdrojů neexistuje, proto jsem navštívil sídlo ČAUS-Strahov a osobně se setkal s generálním sekretářem Mgr. Vladislavem Vladykou, který mi dal povolení navštívit samotný archiv ČAUSU, ze kterého jsem mohl čerpat. Po důkladném prozkoumání archivu jsem byl zklamán, jakým způsobem byly určité dokumenty archivovány, a mnoho z nich bylo neúplných, nebo dokonce chyběly. Po několika hodinách studování jednotlivých dohledatelných materiálů, jsem snad našel vše potřebné pro svou práci. Pokud mi něco chybělo k danému tématu, hledal jsem v odborných publikacích, zaměřujících se na danou problematiku, nebo webových stránkách organizací, podílejících se na organizaci daných událostí.

5.1.3 Evropská univerzitní hokejová liga

Evropská univerzitní hokejová liga (EUHL), je řízena nevládní, nepolitickou organizací – Evropská univerzitní hokejová asociace (EUHA), která vznikla v listopadu roku 2013 jako první univerzitní lední hokejová liga v Evropě.

Asociace podporuje sportovní aktivity, konkrétně hokej, mezi mladými lidmi. Zaměřuje se hlavně na rozvoj a propagaci vysokoškolských sportovních aktivit pro studenty vysokých škol a univerzit (Students-Athletes, 2018).

Mezi cíle organizace patří také zlepšení tělesného a duševního zdraví mladých lidí a celkový rozvoj fyzické kultury. Sdružení má v úmyslu dodatečně přispívat k překonání interkulturních, informačních a komunikačních bariér a mezinárodně spolupracovat na celoevropském základě, podporovat a podílet se na aktivitách občanských sdružení, nadací a dalších komunit s podobnými cíli, a to vytvořením, organizováním a řízením Evropské univerzitní hokejové ligy. Organizováním pravidelné soutěže EUHL vytváří podmínky pro posílení potenciálu mladých sportovců vybudovat svou duální kariéru a úspěšnou profesionální kariéru mimo sport (Evropská univerzitní hokejová liga [EUHL], 2018a).

V současné chvíli v EUHL ve východní divizi působí 13 univerzitních týmů ze 4 zemí (Polsko, Slovensko, Maďarsko a Česká republika).

V budoucnosti, zdali bude stoupat zájem o ligu jako doposud a bude se hlásit víc týmů, chystá se rozdělení východní divize do dvou sub divizí a následné spuštění severní (Švédsko, Estonsko Lotyšsko, Finsko), západní (Francie, Belgie, Nizozemsko,

Německo I) a jižní (Německo II, Rakousko, Švýcarsko, Slovinsko) divize. Cílem je mít týmy v divizi do 700 km, aby se redukovaly přepravní náklady (EUHL, 2018b).

5.1.3.1 Výsledkové tabule jednotlivých sezon

Perspektiva dané ligy každým rokem stoupá. Jak můžeme sledovat účast jednotlivých týmů v tabulkách za jednotlivé sezony, tak každým rokem počet týmů narůstá.

Tabulka 28. Výsledky za sezónu 2013/2014 (Elite Prospects, 2018).

Pořadí	Tým
1.	UK Praha
2.	Paneuropa Kings
3.	UTB Zlín
4.	Gladiators Trenčín
5.	Managers Bratislava
6.	HK Slavia STU Bratislava

V prvním roce ligy působilo pouze šest týmů. Největší zastoupení měla Slovenská republika se čtyřmi týmy. Vítězem první sezony se stala UK Praha, na druhém místě Paneuropa Kings z Bratislavy a třetí místo obsadil Zlín. Nízký počet týmů v první sezoně byl zapříčiněn převážně špatnou marketingovou strategií ligy.

Tabulka 29. Výsledky za sezonu 2014/2015 (Elite Prospects, 2018).

Pořadí	Tým
1.	UK Praha
2.	Paneuropa Kings
3.	UMB Banská Bystrica
4.	HK Slavia STU Bratislava
5.	Gladiators Trenčín
6.	UTB Zlín
7.	Academics Pilsen
8.	Diplomats Pressburg
9.	UHT Dukes Graz

Ve druhé sezoně narostl počet týmů na devět. Přibyl rakouský Graz, Academics z Plzně a UMB Banská Bystrica. UK Praha obhájila titul, Paneuropa si udržela druhé místo a nováčci z Bystrice obsadili třetí místo. Liga postupně vzrůstá a získává nové členy. Kluby v České republice fungují jako právnická jednotka – zapsaný spolek a vznikají převážně z iniciativy studentů.

Tabulka 30. Výsledky za sezonu 2015/2016 (Elite Prospects, 2018).

Pořadí	Tým
1.	UK Praha
2.	Paneuropa Kings
3.	UMB Banská Bystrica
4.	PPWSZ Podhale Nowy Targ
5.	Gladiators Trenčín
6.	Technika Praha
7.	Diplomats Pressburg
8.	Academics Pilsen
9.	UHT Dukes Graz
10.	HK Slavia STU Bratislava

Do třetí sezony se přihlásil polský zástupce Nowy Targ a Technika Praha, zároveň z ligy odstoupil z organizačních důvodů UTB Zlín, i přesto se tabulka rozšířila na deset týmů. UK Praha získala „zlatý hattrick“ a Paneuropa po třetí skončila na druhém místě. Třetí skončila opět Bystrica. UK Praha, největší univerzita v Česku a zároveň místo, kde začala výuka tělesné výchovy, to může být důvod, proč jsou držitelem „zlatého hattricku“.

Tabulka 31. Výsledky za sezonu 2016/2017 (Elite Prospects, 2018).

Pořadí	Tým
1.	UK Praha
2.	UMB Banská Bystrica
3.	Academics Pilsen
4.	Academy 1928 KTH Krynica
5.	Diplomats Pressburg
6.	Technika Praha
7.	Gladiators Trenčín
8.	Paneuropa Kings
9.	UNIPO Warriors Prešov

Ve čtvrté sezoně se stali obhájci titulu opět UK Praha, z ligy odstoupil rakouský Graz a polský Nowy Targ. Odchod zapříčinila finanční stránka jednotlivých klubů, jelikož cestování po Evropě je příliš nákladná záležitost. Rozpočty těchto týmů přesahovaly několika násobek českých a slovenských týmů. Přihlásil se nový tým z Polska, KTH Krynica, která měla poměrně blíž k ostatním týmům.

Tabulka 32. Výsledky za sezonu 2017/2018 (Elite Prospects, 2018).

Pořadí	Tým
1.	UMB Banská Bystrica
2.	Diplomats Pressburg
3.	UK Praha
4.	HC Masaryk University
5.	Paneuropa Kings
6.	Prague Engineers
7.	Academy 1928 KTH Krynica
8.	Academics Pilsen
9.	HK Budapešť
10.	Gladiators Trenčín
11.	University Shields Olomouc
12.	Cavaliers Brno
13.	UNIPO Warriors Prešov

V sezoně 2017/2018 do ligy vstoupily čtyři nové týmy. University Shields Olomouc, Cavaliers Brno, HC Masaryk University a UNIPO Warriors Prešov. Po dlouhé sérii držitele titulu UK Praha podlehla ve finále UMB Banské Bystrici.

Z tabulek můžeme vidět, kdo nejčastěji obhajoval první příčku. Čtyřnásobným mistrem ligy je UK Praha, až v posledním ročníku se podařilo v play-off porazit tým z Prahy a vyřadit z finálového duelu. Vítězem poslední sezony se stal tým UMB Banská Bystrica, který je mimo jiné držitelem dvou bronzových medailí a jedné stříbrné. Dalším sběratelem a držitelem nejvíce stříbrných medailí je Paneuropa Kings z Bratislavy s celkovým počtem tří stříbrných medailí.

Do nadcházející sezony 2018/2019 se uzavřel počet pro čtrnáct klubů, na semináři byly zmíněny nové kluby, a to Ostrava University a České Budějovice. Ligu opouští UNIPO Warriors Prešov.

Na sezonu 2019/2020 je plánováno rozdělení divize na dvě sub-divize, a to především kvůli poptávce ze strany klubů a udržitelnosti kvality, zároveň je přihlíženo

na rozpočty jednotlivých klubů, aby finanční stránka nehrála roli při ukončení působnosti klubů v lize.

6 ZÁVĚRY

Hlavním cílem mé práce bylo charakterizovat vývoj českého akademického ledního hokeje na mezinárodní i národní úrovni od vzniku samostatné České republiky a popsat systém řízení akademického hokeje od roku 2005. S využitím odborné literatury, internetových zdrojů a vlastních zkušeností se mi podařilo shromáždit celou řadu zajímavých a cenných údajů, na základě kterých jsem rozdělil tuto bakalářskou práci do několika kapitol, které pomohly tuto problematiku blíže objasnit.

V kapitole Řízení akademického hokeje v letech 2005-2018 je detailně popsána jednotlivá sportovní komise ledního hokeje pro daný rok, včetně kontaktů na členy. Z kapitoly jasně vyplývá, že akademické mistrovství v ledním hokeji se pravidelně od roku 2005 odehrává ve městě Slaný se stálým předsedou sportovní komise Ing. Mgr. Miloš Fiala, Ph.D., u ostatních členů komise dochází rok od roku k malým obměnám.

V následující kapitole Účast českých akademických hokejistů na světových univerziádách v letech 1993-2017 jsem analyzoval jednotlivé výsledky českého výběru v ledním hokeji a obměny v realizačním týmu v jednotlivých letech. Můžeme vidět kolísavé výsledky českého výběru v jednotlivých letech. Na konci kapitoly jsem shrnul do Tabulky 27. jednotlivě počet účastí daného státu na zimních univerziádách a počet dosažených medailí.

Kapitola Evropská univerzitní hokejová liga charakterizuje samotnou Evropskou univerzitní hokejovou ligu. Zaznamenal jsem pořadí jednotlivých týmů od první sezony do poslední, včetně zařazení nových týmů v daných sezonách. Z jednotlivých tabulek vyplývá, které týmy se nejvíce umísťovaly na předních příčkách. Z kapitoly je patrné, jak potenciál dané ligy stoupá a rok od roku se počet týmů v lize navyšuje.

V průběhu zpracování své práce jsem se setkal s mnoha nepříjemnými okolnostmi, které zapříčinily neúplné informace v určitých úsecích práce. Jedná se konkrétně o data nenalezená v pražském archivu ČAUS-Strahov. I přesto si myslím, že se mi podařilo zpracovat podstatnou většinu, ze které vyplývají jasná fakta.

Již před samotným začátkem psaní své bakalářské práce jsem se setkal s odezvou, že chronologické zmapování ledního hokeje od samotného začátku, až po organizování akademického hokeje v České republice, může být práce přínosná a do budoucna motivující, pro samotné hráče ledního hokeje, trenéry a členy realizačního týmu, a tudíž z toho může vyplynout zajímavá práce, která dodá souhrn a přehled organizování akademických mistrovství v ledním hokeji, jednotlivých úspěchů českého výběru

univerzitních hokejistů na univerziádách a výsledkové tabule v Evropské univerzitní hokejové lize.

7 SOUHRN

Tato bakalářská práce dokumentuje chronologicky historii akademického ledního hokeje na mezinárodní a národní úrovni a systém řízení akademického hokeje od roku 2005. Práci jsem rozdělil na 9 částí, ve kterých jsou poznatky, které jsou čerpány z dostupné literatury a internetových stránek.

V úvodních kapitolách přehledu poznatků charakterizují lední hokej a základní pojmy s hokejem společně, popisují historii ledního hokeje, která zmiňuje, že samotné kořeny sahají do doby před Kristem, následuje historie ledního hokeje v Československu. Na tuto podkapitolu navazuje kapitola o směrech vývoje ledního hokeje, kde specifikuji odlišnosti v jednotlivých krajinách.

V kapitole 2.5 zmiňuji nejznámější hokejové ligy ve světě, a to konkrétně NHL a KHL. Na tuto kapitolu navazuje další, která spočívá v charakteristice české nejvyšší hokejové ligy, která spadá do top deseti nejuznávanějších lig ve světě.

Kapitolou Univerzitní sportovní organizace přecházím do akademického sportovního prostředí a seznamuji čtenáře se sportovními univerzitními organizacemi, které organizují národní i mezinárodní turnaje, které jsou vrcholem pro akademický sport. V posledních kapitolách přehledu poznatků se pojednává o Akademickém sportu v České republice, kde zmiňuji historii akademického sportu v České republice, následně v Olomouci a v konečné fázi akademický hokej na území Čech a Moravy do vzniku samostatné ČR.

Ve třetí části práce se zabývám hlavním cílem, a to je charakterizovat vývoj českého akademického hokeje na mezinárodní úrovni od vzniku samostatné České republiky a systém řízení akademického hokeje od roku 2005 a dílčími cíli, jako účast na zimních světových univerziádách od roku 1993, popsat organizační strukturu řízení českého akademického hokeje od roku 2005 do současnosti a Evropskou univerzitní hokejovou ligu.

Čtvrtá část je výzkumná, popisuje jednotlivé mnou použité metody, jako heuristika, analýza, hypotéza a syntéza, které byly využity při vypracování mé bakalářské práce, tedy plnění cílů.

Náplní páté a poslední, výzkumné, části jsou výsledky a diskuse, které tvoří přehled komisí řídící akademické mistrovství v ledním hokeji na národní úrovni, které se zároveň podílejí na organizaci výběru českého hokejového týmu na univerziádu. Z přehledů vyplývá každoroční organizace akademického mistrovství v ledním hokeji a

zároveň obměny v řídicí komisi pro lední akademický hokej, s výjimkou neměnné pozice předsedy a hlavního organizátora akademického mistrovství v ledním hokeji, Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D. V kapitole Účast českých akademických hokejistů na světových univerziádách v letech 1993-2018 analyzuji jednotlivé úspěchy zúčastněných států na univerziádách, včetně téměř každoroční obměny českého realizačního týmu. V poslední části se zabývám poměrně mladou Evropskou univerzitní hokejovou ligou, která se spustila v roce 2013. Udělal jsem statistiku jednotlivých sezón, ze kterých vyplývá umístění týmů. Každoroční navýšení počtu týmů v lize, naznačuje perspektivu celé ligy.

8 SUMMARY

This bachelor thesis documents history of academic ice hockey on international and national level chronologically and the system of academic ice hockey management since 2005. I divided my work into nine parts, in which we can find a lot of facts, obtained from available literature and web sides.

Ice hockey and basic terminology connected with ice hockey are described in introductory chapters. First part is concerned about history of ice hockey and its roots, which we can place even to the time before Christ. Then the history of ice hockey in Czechoslovakia and particular directions of development in ice hockey are portrayed.

In the chapter 2.5 I mentioned the most well-known ice hockey leagues on the world like NHL and KHL. Next segment is concerned with the highest Czech ice hockey league, which belongs to the ten most accredited leagues on the world.

The sport academic organizations are introduced in the following chapter. They organized national and international competitions – peak for academic sport.

The last part of theoretical chapter is dedicated to academic sport in Czech Republic, where I mentioned history of academic sport in Czech Republic since 1993 (especially in Olomouc).

In third chapter is defined the main purpose of the thesis – to characterize development of Czech academic ice hockey on international and national level since the formation of independent Czech Republic; and the system of academic ice hockey management since 2005. Another objectives are participation on winter world universiades since 1993, the organization structure of Czech ice hockey management since 2005 till now and European university ice hockey league.

The fourth chapter is about methodology of the thesis, methods I used for creation like heuristics, analysis, synthesis and hypothesis.

The results part is concerned with particular steering committees of academic championships in ice hockey on national level. The committee were changed through years with the exception of chairman and main leader of academic ice hockey championship – Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D. The committee also organize the Czech national ice hockey team for universiade. Then I analyse the Czech participation on individual world universiades from 1993 to 2018 (including the changes in Czech implementation team) and the results of these universiades. In the last part I describe European university ice hockey league, which started in 2013. The number of teams

participating in this league which grows every year suggests great perspective of the league.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

- 50 let vysokoškolského sportu.* (1974). Praha: Československý vysokoškolský sportovní svaz.
- Auerbach, M. P. (2014). Ice hockey. *Salem Press Encyclopedia*. Retrieved 24. 4. 2018 from EBSCOhost on the World Wide Web:
<http://eds.a.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=6&sid=f9fdd7fd-7f5b-459a-a6b5-1bece0f77ae4%40sessionmgr4006&bdata=JmF1dGh0eXBIPXNoaWImc2l0ZT1lZH MtbGI2ZQ%3d%3d#AN=96397788&db=ers>
- Bárta, P., & Leschinger, M. (2005). *Velké okamžiky ledního hokeje*. Ústí nad Orlicí: Flétna.
- Bělohávek, J. (2010). *100 let českého vysokoškolského sportu*. Praha: Olympia.
- Bohdálek, J. (2000). *90 let českého vysokoškolského sportu 1910-2000*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti & koučování v ledním hokeji: komprehenzivní pohled na utkání, trénink a rozvoj individuálního herního výkonu*. Praha: Olympia.
- Bukač, L., & Šafařík, V. (1971). *Obrana v ledním hokeji*. Praha: Olympia.
- ČAUS. (2016). Stanovy České asociace univerzitního sportu. *Česká asociace univerzitního sportu*. Retrieved 24. 4. 2018 from the World Wide Web:
http://caus.cz/en_GB/o_caus/ke-stazeni/
- ČAUS (2018). Česká asociace univerzitního sportu (ČAUS). *ČAUS – Česká asociace univerzitního sportu*. Retrieved 5. 4. 2018 from the World Wide Web:
http://caus.cz/o_caus/profil-caus/
- ČSLH (2018). Historie ČSLH. *Český svaz ledního hokeje*. Retrieved 5. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.cslh.cz/text/35-historie-slh.html/>
- Davidson, J., & Steinbreder, J. (1997). Hockey for Dummies. *Official Site of the National Hockey League. NHL.com*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web: <https://www.nhl.com/news/from-hockey-for-dummies/c-381958/>
- Dewey, J. P. (2015). National Hockey League (NHL). *Salem Press Encyclopedia*. Retrieved 24. 4. 2018 from EBSCOhost on the World Wide Web:
<http://eds.a.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=4&sid=f9fdd7fd-7f5b-459a-a6b5-1bece0f77ae4%40sessionmgr4006&bdata=JmF1dGh0eXBIPXNoaWImc2l0ZT1lZH MtbGI2ZQ%3d%3d#AN=87323929&db=ers>

- Dědinová, T. (2012). Hypotéza, teorie, experiment – co je to aneb vědecké minimum pro každého. *studentskefinance.cz - Studentské slevy, brigády, studium na vysoké škole*. Retrieved 15. 6. 2018 from the World Wide Web:
<https://student.finance.cz/zpravy/finance/367609-hypoteza-teorie-experiment-co-je-to-aneb-vedecke-minimum-pro-kazdeho/>
- Dovadil, J. (2003). *Zápis akademické reprezentace ČR v ledním hokeji*. Praha.
- Duplacey, J., & Paddock, M. (1998). *NHL: dnešní hvězdy, zítřejší legendy*. Frýdek-Místek: Alpress.
- Editors of Encyclopaedia Britannica, The (2018). National Hockey League (NHL). *Encyclopaedia Britannica*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.britannica.com/topic/National-Hockey-League/>
- Elite Prospects (2018). EUHL 2013-2014. *Elite Prospects – Hockey Players, Stats and Transactions*. Retrieved 18. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eliteprospects.com/league/euhl/2013-2014/>
- Elite Prospects (2018). EUHL 2014-2015. *Elite Prospects – Hockey Players, Stats and Transactions*. Retrieved 18. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eliteprospects.com/league/euhl/2014-2015/>
- Elite Prospects (2018). EUHL 2015-2016. *Elite Prospects – Hockey Players, Stats and Transactions*. Retrieved 18. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eliteprospects.com/league/euhl/2015-2016/>
- Elite Prospects (2018). EUHL 2016-2017. *Elite Prospects – Hockey Players, Stats and Transactions*. Retrieved 18. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eliteprospects.com/league/euhl/2016-2017/>
- Elite Prospects (2018). European University Hockey League. *Elite Prospects – Hockey Players, Stats and Transactions*. Retrieved 18. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eliteprospects.com/league/euhl/>
- EUHL (2018a). About EUHL. *EUHL Home – EUHL*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.euhl.eu/euhl-3/about-euhl/>
- EUHL (2018b). About Us. *EUHL Home – EUHL*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.euhl.eu/about-us/>
- EUSA (2018). EUSA – European University Sports Association. *European University Sports Association. EUSA*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web:
<https://www.eusa.eu/eusa/about-eusa/>

- Fiala, M. (2011). *Zpráva o účasti družstva ledního hokeje na XXV. Zimní světové univerziádě Turecko-Erzurum*. Praha.
- Fiala, M. (2013). *Zpráva o účasti družstva ledního hokeje na XXVI. Zimní světové univerziádě Itálie-Trentino*. Praha.
- Fiala, M. (2015). *Zpráva o účasti družstva ledního hokeje na XXVII. Zimní světové univerziádě ve Španělsku-Granada*. Praha.
- Fiala, M. (2017). *Zpráva o účasti družstva ledního hokeje na XXVIII. Zimní světové univerziádě Kazachstán-Almaty*. Praha.
- FISU (2018). FISU History. *International university sports federation – summer winter universiades*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web:
<http://www.fisu.net/about-fisu/history/>
- FISU (2018). Harbin 24th winter universiade – Results book. *International university sports federation – summer winter universiades*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: http://www.fisu.net/medias/fichiers/result_book_ice_hockey.pdf/
- FISU (2018). Torino 23rd winter universiade – Results book. *International university sports federation – summer winter universiades*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.fisu.net/medias/fichiers/IceHockey.pdf/>
- FISU (2018). Winter universiade 2005 Innsbruck/Seefeld – Results book. *International university sports federation – summer winter universiades*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.fisu.net/medias/fichiers/435.pdf/>
- FISU (2017). 1960-2017 Statistics Winter Universiades. *International university sports federation – summer winter universiades*. 2017. Retrieved 15. 5. 2018 from the World Wide Web:
http://www.fisu.net/medias/fichiers/fisu_wu_statistics_1960_2017.pdf
- Frömel, K. (2002). *Kompendium psaní a publikování v kinantropologii*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Gut, K., Nováková, M., & Prchal, J. (1998). *Český hokej: oficiální publikace Českého svazu ledního hokeje*. Praha: Olympia.
- Gut, K., & Pacina, V. (1986). *Malá encyklopedie ledního hokeje*. Praha: Olympia.
- Gut, K., & Prchal, J. (2008). *100 let českého hokeje*. Praha: AS press.
- Harari, P.J., & Ominsky, D. (2002). *Ice hockey made simple: a spectator's guide*. Los Angeles, CA: First Base Sports.
- Hedrick, A. (2002). Training for High-Performance Collegiate Ice Hockey. *National Strength & Conditioning Association*, 24 (2). 42-52.

- Helfrick, E. (2018). Top 10 Best Ice Hockey Leagues. *The Hockey Writers – Hockey news and insight*. Retrieved 24. 4. 2018 from the World Wide Web: <https://thehockeywriters.com/ranking-the-top-ten-hockey-leagues/>
- Hockey History (2016). KHL – Kontinental Hockey League. *Hockey History*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://hockey-history.com/khl-kontinental-hockey-league/>
- Hokej.cz (2018). Tipsport ELH. *Hokej.cz – web českého hokeje*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/table?table-filter-season=2017&table-filter-competition=6026/>
- Hostetler, S.G., Xiang, H., & Smith, G. H. (2004). Characteristics of ice hockey-related injuries treated in US emergency departments, 2001-2002. *Pediatrics*, 114 (6). 661-666.
- IIHF (2018). The early beginnings. *International Ice Hockey Federation*. Retrieved 24. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.iihf.com/iihf-home/history/>
- Jenšík, M. (2011). *Zlatá kniha ledního hokeje: historie a současnost nejrychlejší sportovní hry*. Praha: XYZ.
- KHL (2018). About the KHL. *Kontinental Hockey League (KHL)*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web: <https://en.khl.ru/official/about/>
- Kostka, V., & Hertl, J. (1984). *Moderní hokej: trenér, trénink, hra*. Praha: Olympia.
- Kostka, V., Šafařík, V., & Bukač, L. (1972). *Teorie a didaktika ledního hokeje*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Kumar, P. (2017). Defination and Aims of Sports Training. Retrieved 5. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.slideshare.net/chaudharypawankumar/defination-and-aims-of-sports-training-77690596>
- MacKinnon, J. (1996). *NHL hokej: kluby, osobnosti, historie*. Bratislava: Timy.
- Maňák, J., & Švec, V. (2003). *Výukové metody*. Brno: Paido.
- Marsh, J.H. (2012). National Hockey League (NHL). *The Canadian Encyclopedia*. Retrieved 5. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/national-hockey-league/>
- Marsh, J.H. (2013). Ice Hockey in Canada. *The Canadian Encyclopedia*. Retrieved 5. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/ice-hockey/>

- Molnár, Z., Milderová, S., Řezanková, H., Brixí, R., Kalina, J. (2012). *Pokročilé metody vědecké práce*. Praha: Profess Consulting, s.r.o.
- Montgomery, D. L. (1988). Physiology of Ice Hockey. *Sports Medicine*, 5 (2). 99-126.
- NHL.CZ (2018). 1930-1931: All-Star Team. *NHL.CZ*. Retrieved 25. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://novy.nhl.cz/historie-nhl/stranka/5002750/>
- Oxford Dictionaries (2018). Definition of Ice Hockey in English. *English by Oxford Dictionaries*. Retrieved 24. 4. 2018 from the World Wide Web: https://en.oxforddictionaries.com/definition/ice_hockey/
- Pavliš, Z. et al. (1995). *Školení trenérů ledního hokeje: vybrané obecné obory*. Praha: Český svaz ledního hokeje.
- Příspěvatelé Wikipedie (2018). Extraliga ledního hokeje. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie*. Retrieved 8. 4. 2018 from the World Wide Web: https://cs.wikipedia.org/wiki/Extraliga_ledn%C3%ADho_hokeje#Účastn%C3%ADci_soutěže/
- Pytlík, J. (2015). *Hokejové bruslení: trendy ve výuce techniky*. Praha: Grada Publishing.
- Slonková, E. (1997). *Zpráva vedení výpravy ze zimní světové univerziády Jižní Korea Muju-Chuju*. Praha.
- Slonková, E. (1999). *Zpráva vedení výpravy z 19. zimní světové univerziády Slovensko Poprad-Tatry*. Praha.
- Slonková, E. (2005). *Sportovní přebory vysokých škol, 49. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2006). *Sportovní přebory vysokých škol, 50. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2007). *Sportovní přebory vysokých škol, 51. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2008). *Sportovní přebory vysokých škol, 52. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2009). *Sportovní přebory vysokých škol, 53. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2010). *Sportovní přebory vysokých škol, 54. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2011). *Sportovní přebory vysokých škol, 55. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2012). *Sportovní přebory vysokých škol, 56. ročník*. Praha: RAPHY s.r.o.

- Slonková, E. (2013). *Sportovní přebory vysokých škol, 57. ročník*. Praha: Česká asociace univerzitního sportu.
- Slonková, E. (2014). *Sportovní přebory vysokých škol, 58. ročník*. Praha: RAPHY s.r.o.
- Slonková, E. (2015). *Sportovní přebory vysokých škol, 59. ročník*. Praha: RAPHY s.r.o.
- Slonková, E. (2016). *Sportovní přebory vysokých škol, 60. ročník*. Praha: RAPHY s.r.o.
- Slonková, E. (2017). *Sportovní přebory vysokých škol, 61. ročník*. Praha: Tusk concept to production.
- Slonková, E. (2018). *Sportovní přebory vysokých škol, 62. ročník*. Praha: Tusk concept to production.
- Song, H., Kim, K., Zhao P., & Chun B. (2017). A physical fitness profile of Korean national women's ice hockey players differences between forward and defense. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 29 (2). 169-179.
- Stránský, J. (1994). *Historie National Hockey League*. Praha: Kentaur.
- Stránský, J., & Ondroušek, K. (1998). *Kronika NHL známá i neznámá*. Praha: Vyšehrad.
- Stránský, J., & Ondroušek, K. (1999). *Historie československého a českého hokeje 1908 - 1999*. Praha: Vyšehrad.
- Stránský, J., & Ondroušek, K. (1999). *Hvězdy NHL včera i dnes*. Praha: Vyšehrad.
- Stránský, J., & Ondroušek, K. (2014). *Český hokej: 45 let v NHL: 1969-2014*. Praha: Vyšehrad.
- Students-Athletes (2018). About EUHA. *Students-Athletes – Students-Athletes*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: http://students-athletes.eu/?page_id=2/
- Surynek, A., *Základy sociologického výzkumu*. Management Press, 2001, s. 129.
- Tělesná výchova a sport na vysokých školách v České republice: (realita a koncepce): sborník příspěvků z konference*. (1997). Plzeň: Západočeská univerzita.
- Vanderhoof, G. (2011). *Hockey*. Broomall, Penn: Mason Crest Publishers.
- Vaughan, G. (1999). Quotes Pro Ice Hockey's Origin. *Birthplace of hockey*. Retrieved 20. 4. 2018 from the World Wide Web: <http://www.birthplaceofhockey.com/origin/overview/>
- Vlk, G., & Gut, K. (1978). *Zlatá kniha hokeje: z dějin československého ledního hokeje*. Praha: Olympia.
- Vlk, G., & Gut, K. (1990). *Světový hokej*. Praha: Olympia.
- Zawadzki, K. (2001). *FISU: Oficiální výsledky*. Zakopane.

- Zdvíhal, J. (1990). *Zakladatelé vysokoškolského sportu 1910-1990*. Praha: Výbor vysokoškolského sportu ČÚV ČSTV.
- Zimní univerzitní hry, lední hokej*. (1995). Švýcarsko: Mezinárodní federace univerzitního sportu.